

Kumppanien määrän ja monisuhteiden ylläpitostrategioiden yhteys seksuaaliseen toimintakykyyn

Psykologian
pro gradu -tutkielma

Laatija:
Aliina Härmä

16.6.2026
Turku

Turun yliopiston laatu järjestelmän mukaisesti tämän julkaisun alkuperäisyys on tarkastettu
Turnitin OriginalityCheck -järjestelmällä.

Oppiaine: Yhteiskuntatieteellinen tiedekunta, Psykologian ja logopedian laitos, Psykologia

Tekijä: Aliina Härmä

Otsikko: Kumppanien määrän ja monisuhteiden ylläpitostrategioiden yhteys seksuaaliseen toimintakykyyn

Ohjaajat: Väitöskirjatutkija Michelle Larva, Psykologia INVEST tutkimuskeskus ja lippulaiva; Erikoistutkija Tiina Turunen, Psykologia INVEST tutkimuskeskus ja lippulaiva

Sivumäärä: 48 sivua

Päivämäärä: 16.6.2026

Eettinen monisuhteisuus viittaa suhteisiin, joissa kumppani(t) antavat suostumuksensa romanttisiin ja/tai seksuaalisiin suhteisiin muiden kanssa. Eettisen monisuhteisuuden tutkimus on lisääntynyt viime vuosina, mutta kuitenkin monisuhteiden ylläpitostrategioiden tutkimus on vasta alussa. Tässä tutkimuksessa selvitettiin, onko romanttisten ja/tai seksuaalisten kumppanien määrällä yhteyttä miesten ja naisten seksuaaliseen toimintakykyyn ensisijaisen kumppanin kanssa. Lisäksi tutkittiin, onko tavoilla, joilla monisuhteiset ylläpitävät intiimisuhteitaan eli monisuhteiden ylläpitostrategioilla ensisijaisen kumppanin kanssa yhteyttä miesten ja naisten seksuaaliseen toimintakykyyn samaisen kumppanin kanssa. Lopuksi tarkasteltiin kumppanien määrän ja monisuhteiden ylläpitostrategioiden yhdysvaikutusta seksuaaliseen toimintakykyyn. Hypoteesina oli, että vaikka kumppanien määrällä ei ole suoraan merkitsevää yhteyttä seksuaaliseen toimintakykyyn, monisuhteiden ylläpitostrategiat voivat olla yhteydessä seksuaaliseen toimintakykyyn, sekä säädellä kumppanien määrän ja seksuaalisen toimintakyvyn yhteyttä.

Tutkimusaineisto kerättiin osana Suomen Multiple Relationships Maintenance Scale - tutkimushanketta. Tutkittavat ($N = 363$) rekrytoitiin enimmäkseen sosiaalisen median kautta ja suomenkielisestä aineistosta vastaavan tutkijan verkostojen kautta. Kumppanien määrä oli itseraportoitu, monisuhteiden ylläpitostrategioita mitattiin Multiple Relationships Maintenance Scale - kyselylomakkeella. Naisten seksuaalista toimintakykyä mitattiin Female Sexual Function Index - kyselylomakkeella ja miesten seksuaalista toimintakykyä mitattiin Male Sexual Health Questionnaire - kyselylomakkeella. Tutkimuskysymyksiin pyrittiin vastaamaan lineaaristen regressiomallien avulla, joissa kahden ja kolmen tai useamman kumppanin ryhmää verrattiin yhden kumppanin ryhmään. Taustamuuttujana oli ikä.

Kumppanien määrällä oli merkitsevä yhteys vain muutamassa seksuaalisen toimintakyvyn osa-alueessa miehillä ja naisilla. Naisilla myötäilo oli yhteydessä heikompaan seksuaaliseen toimintakykyyn (halu, kiihottuneisuus, kostuneisuus, tyytyväisyys, yhteispisteet). Korkeampaan seksuaaliseen toimintakykyyn naisilla olivat yhteydessä parin jaettu seksuaalisuus (halu, kiihottuneisuus, kostuneisuus, orgasmi, tyytyväisyys, yhteispisteet) ja kumppanien hierarkia (halu, kiihottuneisuus, kostuneisuus, tyytyväisyys, yhteispisteet). Miehillä strategioista mustasukkaisuuden säätely oli yhteydessä korkeampiin pisteisiin ejakulaatiossa, tyytyväisyydessä ja kokonaispisteissä. Lastenhoito oli yhteydessä matalampiin pisteisiin tyytyväisyydessä. Ilmoitus viehätyksestä oli yhteydessä matalampiin kokonaispisteisiin. Merkitseviä moderoijia naisilla ja miehillä olivat parin jaettu seksuaalisuus, resurssien jako ja avoimuus viehätyksestä. Naisilla mustasukkaisuuden säätely oli myös merkitsevä ja miehillä kumppanien hierarkia sekä seksuaaliterveydestä huolehtiminen olivat merkitseviä.

Aiheesta tarvitaan lisää tutkimusta, sillä monisuhteiset kohtaavat paljon ennakkoluuloja suhteisiin ja terveyteensä liittyen. Monisuhteisten intiimisuhteista tuleekin saada lisää tietoa, jolloin ammattilaiset pystyvät kohtaamaan ja auttamaan monisuhteisten intiimisuhteiden ongelmien kanssa.

Avainsanat: eettinen monisuhteisuus, monisuhteisuus, seksuaalinen toimintakyky

Sisällysluettelo

1	Johdanto	1
1.1	Monisuhteisuus	1
1.1.1	Monisuhteisuus ja seksuaalisuus	2
1.1.2	Monisuhteisuuden ylläpitostrategiat	3
1.2	Seksuaalinen toimintakyky	6
1.2.1	Naisten seksuaalinen toimintakyky	7
1.2.2	Miesten seksuaalinen toimintakyky	8
1.3	Tutkimuksen tarkoitus	8
1.4	Hypoteesit ja tutkimuskysymykset	9
2	Menetelmät	11
2.1	Aineisto ja tutkimuksen kulku	11
2.2	Tutkittavat	11
2.3	Mittarit	13
2.3.1	Kumppanien määrä	13
2.3.2	Multiple Relationships Maintenance Scale	13
2.3.3	Seksuaalinen toimintakyky	14
2.4	Eettisyys	15
2.5	Tilastolliset analyysit	15
3	Tulokset	17
3.1	Aineiston kuvailevat tunnusluvut	17
3.2	Kumppanien määrän ja seksuaalisen toimintakyvyn yhteys	21
3.2.1	Naisilla	21
3.2.2	Miehillä	21
3.3	Monisuhteiden ylläpitostrategioiden ja seksuaalisen toimintakyvyn yhteys	22
3.3.1	Naisilla	22
3.3.2	Miehillä	24
3.4	Monisuhteiden ylläpitostrategiat kumppanien määrän ja seksuaalisen toimintakyvyn moderoijana	25
3.4.1	Naisilla	25
3.4.2	Miehillä	26
4	Pohdinta	39

4.1	Kumppanien määrä ja seksuaalinen toimintakyky	39
4.2	Monisuhteiden ylläpitostrategiat ja seksuaalinen toimintakyky	41
4.3	Kumppanien määrä ja monisuhteiden ylläpitostrategioiden yhdysvaikutus	43
4.4	Tutkimuksen arviointi ja jatkotutkimusehdotukset	46
4.5	Johtopäätökset	48
	Lähteet	49
	Liitteet	58
	Liite 1. Multiple Relationships Maintenance Scale - Partner (MRMS-partner)	58

1 Johdanto

1.1 Monisuhteisuus

Parisuhteissa monogamia määritellään usein kahden ihmisen sopimukseksi, jossa molemmat osapuolet sopivat olevansa yksinomaan romanttisesti, intiimisti ja/tai seksuaalisesti toistensa kanssa (*APA Dictionary of Psychology*, haettu 5.3.2025) Eettinen monisuhteisuus (consensual non-monogamy, CNM) on kattokäsitteistö suhteille, joissa suhteessa olevat osapuolet antavat kumppanilleen nimenomaisen suostumuksensa tavata yhtä tai useampaa ihmistä romanttisesti, intiimisti ja/tai seksuaalisesti (Moors ym., 2021). Monisuhteisuuden yleisemmät suhdetyylit ovat avoin suhde, polyamoria ja parinvaihto. Avoimessa suhteessa yksilö on romanttisesti yhden kumppanin kanssa, mutta suhteen ulkopuoliset seksisuhteet ovat sallittuja tai seksuaalista toimintaa suhteen ulkopuolisten kanssa voidaan harjoittaa yhdessä. Polyamorisessa suhteessa romanttisia ja seksuaalisia suhteita voi olla samanaikaisesti useita. Parinvaihdossa yksilö on myös romanttisesti yhden kumppanin kanssa, mutta he yhdessä harjoittavat seksuaalista toimintaa esimerkiksi toisen parin kanssa. Osalla monisuhteissa olevista voi olla useita kumppaneita, joita pidetään tasa-arvoisina, kun taas toiset pitävät ensi- ja toissijaisia kumppaneita eli asettavat kumppanit tärkeysjärjestykseen.

Yhdysvalloissa aikuisista 4–8 % arvioidaan olevan eettisesti monisuhteisia (Levine ym., 2018). Väestöliiton tutkimuksen mukaan monisuhteisuutta toivovia oli 0.5–4 % suomalaisista (Kontula, 2021). Tuoreimman perhebarometrin suhteessa olevista vastaajista 3.2 % kertoi olevansa avoimessa suhteessa (Sorsa ym., 2024). Avoimet suhteet olivat yleisempiä alle 35-vuotiailla vastaajilla kuin vanhemmissa ikäluokissa. Tutkimus eettisestä monisuhteisuudesta on kasvanut viime vuosikymmenen aikana (Scoats & Campbell, 2022). Aiempi tutkimus on pitkälti painottunut vertailemaan monogamiaa ja eettistä monisuhteisuutta keskenään, mutta eettisen monisuhteisuuden eri ulottuvuudet ovat saaneet vähemmän huomiota. Monisuhteisten ja monogaamisissa suhteissa olevien välillä ei ole huomattu eroja parisuhdetyytyväisyydessä tai sitoutumisessa kumppaniin (Conley ym., 2017; Garner ym., 2019).

Aiemmat tutkimukset eettisestä monisuhteisuudesta ovat keskittyneet esimerkiksi eettisen monisuhteisuuden seurauksiin, niihin liittyviin asenteisiin ja ennakoluuloihin sekä monisuhteisuuden ylläpitämisen prosesseihin ja identiteetin kehitykseen (Gupta ym., 2024). Myös eettisen monisuhteisuuden parisuhdetyylejä on tutkittu jonkin verran. Aiemman

tutkimuksen mukaan suhdetyylillä on yhteys parisuhdetyytyväisyyteen: parinvaihtajat ja polyamorisissa suhteissa olevat ovat raportoineet esimerkiksi korkeampaa parisuhdetyytyväisyyttä ja luottamusta kumppaniinsa kuin avoimessa suhteessa olevat (Conley & Piemonte, 2021). Lisäksi suhdetyyliin tutkimisessa on havaittu, että eettisesti monisuhhteiset miesparit olivat seksuaalisesti yhtä tyytyväisiä ja aktiivisia kuin monogaamiset parit (Parsons ym., 2012).

Aiempi tutkimus monisuhhteisuudesta on keskittynyt lähinnä tutkimaan motivaatiota seksuaaliseen toimintaan useammassa suhteessa sekä seksuaalista tyytyväisyyttä (Mitchell ym., 2020). Aiemmassa tutkimuksessa ei ole löydetty eroja seksuaalisessa toimintakyvyssä suhdetyyppien välillä (Larva ym., vertaisarvioinnissa). Aiemmassa tutkimuksessa on kuitenkin tarkasteltu vain vähän sitä, ovatko monisuhhteisten suhteiden ominaisuudet, kuten kumppanien määrä ja suhteiden ylläpitostrategiat, yhteydessä seksuaaliseen toimintakykyyn.

1.1.1 Monisuhhteisuus ja seksuaalisuus

Monisuhhteisten ja monogaamisten välillä on löydetty eroja motivaatiossa harjoittaa seksuaalista toimintaa. Monisuhhteiset raportoivat monipuolisempia syitä seksuaaliseen kanssakäymiseen kumppaniensa kanssa kuin yksisuhhteiset (Kelberga & Martinsone, 2021). Sekä monogaamiset että monisuhhteiset raportoivat seksuaalisten tarpeiden tyydytyksen ja kumppanin seksuaalisen viehätyksen syyksi seksuaaliselle kanssakäymiselle, mutta monisuhhteiset ilmoittivat sen lisäksi uusien kokemusten saamisen, itsetunnon kohottamisen, kumppanin estämisen harrastamasta seksiä muiden kanssa, tietyn tyyppisen seksin harrastamisen (kuten kinkyily/fetissit) ja kielletyn toiminnan aikaansaaman jännityksen seksuaalisen kanssakäymisen motiiviksi useammin kuin monogaamiset. Monisuhhteiset raportoivat seksuaalisen kanssakäymisen motiiviksi myös monogaamisia todennäköisemmin syitä, jotka liittyvät seksistä nauttimiseen, seksiin ja parisuhteeseen liittyviin arvoihin sekä oman seksuaalisen halun tyydyttämiseen (Wood ym., 2018).

Monisuhhteiset kuvaavat eri kumppanien täyttävän intiimisuhteen eri tarpeita (Mogilski ym., 2017). Lisäksi monisuhhteiset raportoivat harrastavansa seksiä toisen kumppanin kanssa, jos toisen kumppanin kanssa on eriparisuutta halussa erilaiseen seksiin, kuten kinkyilyyn (Vilkin & Sprott, 2021). Monisuhhteiset raportoivat myös, että seksuaalisen kanssakäymisen aloittamiseen liittyy erilaisia motivaatioita eri kumppanien kanssa (Kelberga & Martinsone, 2022). Halu kokea fyysistä nautintoa oli suurin syy seksuaaliselle kanssakäymiselle ensisijaisen

ja toissijaisen kumppanin kanssa, mutta rakkauden ja omistautumisen osoittaminen kumppanille sekä fyysinen haluttavuus olivat toiseksi ja kolmanneksi yleisimmät syyt ensisijaisen kumppanin kanssa. Sen sijaan toissijaisen kumppanin kanssa fyysinen haluttavuus ja uusien kokemusten saaminen olivat toiseksi ja kolmanneksi yleisimmät syyt. Tutkimuksissa on siis löydetty joitakin eroja, mutta myös samankaltaisuutta monisuhteisten ja monogaamisten henkilöiden välillä.

Aiempi tutkimus monisuhteisuudesta ja seksuaalisuudesta on keskittynyt lähinnä tutkimaan motivaatiota seksuaaliseen toimintaan useammassa suhteessa sekä seksuaalista tyytyväisyyttä (Mitchell ym., 2020). Aiemmassa tutkimuksessa on kuitenkin tarkasteltu vain vähän sitä, ovatko monisuhteiden ominaisuudet, kuten kumppanien määrä ja suhteiden ylläpitostrategiat, yhteydessä seksuaaliseen toimintakykyyn. Aiemmassa tutkimuksessa ei ole löydetty eroja seksuaalisessa toimintakyvyssä suhdetyyppien välillä (Larva ym., vertaisarvioinnissa).

1.1.2 Monisuhteisuuden ylläpitostrategiat

Parisuhteen toimivuuden kannalta ihmiset käyttävät erilaisia strategioita parisuhteen ylläpitämiseksi. Kuten monogaamisissa suhteissa, myös polyamorisissa suhteissa rajojen laatiminen kumppanin tai kumppanien kanssa osoittaa yksilön sitoutumista suhteeseen (Wosick-Correa, 2010). Aiemmissa tutkimuksissa tunnistettuja strategioita monen suhteen ylläpitämiseen ovat muun muassa mustasukkaisuuden säätely, suhteen rajoista ja suostumuksesta keskusteleminen, myötäilo eli ilo, jota ihminen kokee todistaessaan kumppaninsa saamaa iloa intiimisestä toiminnasta toisen henkilön kanssa ja seksuaaliterveydestä huolehtiminen (Conley ym., 2012; Mogilski ym., 2019; Wosick-Correa, 2010). Mogilskin ja kumppanien (2019) tutkimuksen mukaan monisuhteiset raportoivat matalampaa mustasukkaisuutta kuin monogaamiset. Monisuhteiset kuitenkin raportoivat enemmän kognitiivista mustasukkaisuutta eli he käyttävät enemmän aikaa mustasukkaisuuden tunteen ajatteluun tai rationalisoivat mustasukkaisuuden tunteita. Wosick-Correan (2019) mukaan tulokset voivat myös selittyä sillä, että monisuhteiset käsittelevät enemmän mustasukkaisuuden tunteita yhdessä kumppaniensa kanssa.

Mustasukkaisuuden sijaan henkilö voi kokea myös myötäiloa, tyytyväisyyttä ja nautintoa kumppanin suhteen ulkopuolisesta romanttisesta ja/tai seksuaalisesta kanssakäymisestä (Mogilski ym., 2019). Monisuhteiset raportoivat vähemmän mustasukkaisuutta ja enemmän myötäiloa kuin monogaamiset henkilöt (Buczel ym., 2024). Samassa tutkimuksessa huomattiin,

että eettisesti monisuhteiden suhdemuodolla oli väliä, sillä polyamoriset henkilöt kokivat enemmän myötäiloa kuin avoimessa suhteessa olevat ja myötäilo ennusti parisuhdetyytyväisyyttä polyamoristen keskuudessa.

Monisuhteiden ylläpidossa on myös tärkeää keskustella suostumuksesta suhteen ulkopuolisiin romanttisiin ja seksuaalisiin kumppaneihin. Monogaamiset saattavat luottaa enemmän siihen, että heidän kumppaninsa eivät ole yhteydessä toisiin henkilöihin emotionaalisesti tai seksuaalisesti ilman suostumusta verrattuna monisuhteisiin, jotka saattavat todennäköisemmin neuvotella suhteen ulkopuolisista kumppaneista (Mogilski ym., 2019). Monisuhteissa suostumus tarkoittaa, että kumppanille annetaan suostumus seksuaaliselle tai romanttiselle kanssakäymiselle, eikä siitä rangaista, jos se tapahtuu neuvoteltujen rajojen sisällä (Sheff & Tesene, 2015; Wosick-Correa, 2010). Suostumuksen antaminen edellyttää kommunikointia siitä, millainen suhteen ulkopuolinen käyttäytyminen aiheuttaa ahdistusta ja neuvottelua siitä, millainen käytös on hyväksyttävää.

Seksuaaliterveydestä huolehtiminen on osa monisuhteiden ylläpitoa. Monogaamisessa suhteessa olevat seksuaalisesti uskottomat henkilöt käyttäytyvät riskialttiimmin seksuaalisessa toiminnassaan kuin eettisesti monisuhteiset (Conley ym., 2012; Lehmiller, 2015). Monisuhteiset siis raportoivat huolehtivansa ehkäisystä ensisijaisen kumppanin kanssa sekä ulkopuolisten kumppanien kanssa sekä testaavansa säännöllisesti sukupuolitautilien varalta useimmin kuin monogaamisessa suhteessa uskottomat henkilöt.

Monisuhteiden ylläpitostrategioita yhteen kokoava tutkimus on vielä vähäistä. Aiemmassa tutkimuksessa on tunnistettu yhdeksän eri strategiaa ylläpitää useampaa suhdetta: avoimuus viehätystä suhteen ulkopuoliseen henkilöön, myötäilo, mustasukkaisuuden säätely, kumppanien hierarkia, seksuaaliterveyden ylläpito, jaettu parin ulkopuolinen seksuaalisuus, lastenhoidon hallinnointi, maineen hallinnointi sekä resurssien jako kumppanien kesken (Mogilski, ym., 2026). Taulukossa 1 esitellään strategiat tarkemmin.

Taulukko 1.

Mukautetut kuvaukset monen kumppanin ylläpitostrategioista (Mogilski ym., 2026)

Strategia	Kuvaus
Avoimuus viehätystä suhteen ulkopuoliseen (Disclosure of extra-air attraction)	Taipumus kertoa kumppanille parin ulkopuolisista viehättymisistä. Korkean pistemäärän saaneilla on taipumus paljastaa viehätöksensä usein ja tarkasti muille ihmisille. Ne, joiden pistemäärä on alhainen, pyrkivät salaamaan tämän tiedon.
Myötäilo (Compersion)	Taipumus iloita siitä, kun kumppani toimii parin ulkopuolisen viehätöksen mukaisesti (esim. harrastaa seksiä tai rakastuu toiseen henkilöön). Korkeamman pistemäärän saaneet nauttivat tai kokevat mielihyvää kumppanin seksuaalisesta tai muusta intiimistä kanssakäymisestä muiden ihmisten kanssa. Ne, jotka saavat alhaisemmat pisteet, eivät yleensä nauti kumppaninsa parin ulkopuolisesta kanssakäymisestä.
Mustasukkaisuuden säätely (Jealousy regulation)	Taipumus tuntee, että voi kommunikoida kumppanin kanssa mustasukkaisuudesta, raskaushuolista, hylkäämisen pelosta jne. Korkeamman pistemäärän saaneet tuntevat olevansa vapaampia keskustelemaan parisuhteen mustasukkaisuudesta kumppaninsa kanssa. Ne, jotka saavat alhaisemmat pisteet, ovat epäröivämpiä tekemään niin.
Kumppanien hierarkia (Partner hierarchy)	Taipumus asettaa romanttiset kumppanit tärkeysjärjestykseen. Korkeamman pistemäärän saaneet suosivat yleensä suhteita, jotka ovat tiukasti jäsenneltyjä ja joissa jotkut kumppanit ovat etusijalla toisiin nähden. Ne, jotka saavat alhaisemmat pisteet, suosivat suhteita, joissa eri kumppanit ovat tasa-arvoisempia.
Seksuaaliterveyden ylläpito (Sexual health maintenance)	Taipumus välttää seksitauteja ja ei-toivottuja raskauksia. Ne, jotka saavat korkeammat pisteet, pyrkivät ehkäisemään tauteja ja raskautta. Ne, joiden pistemäärä on alhaisempi, jättävät yleensä huomiotta tartuntariskin ja tahattoman raskauden.
Jaettu parin ulkopuolinen seksuaalisuus (Shared extra-pair sexuality)	Taipumus ottaa kumppani(t) mukaan seksuaaliseen toimintaan, mukaan lukien fantasioihin muiden ihmisten kanssa. Korkeamman pistemäärän saaneilla on taipumus ottaa kumppaninsa mukaan seksuaaliseen toimintaan. Ne, jotka saavat alhaisemmat pisteet, eivät yleensä ota kumppaniaan tai kumppaneitaan mukaan seksuaaliseen toimintaan muiden kanssa.

Lastenhoidon hallinnointi (Childcare management)	Taipumus jakaa lastenhoitovastuu kumppanin tai kumppaneiden kanssa (jos on vanhempi). Korkeamman pistemäärän saaneilla on taipumus ottaa kumppani(t) mukaan lastenhoitoon. Ne, joiden pistemäärä on alhaisempi, pyrkivät rajoittamaan kumppanin (kumppanien) osallistumista.
Maineen hallinnointi (Reputation management)	Taipumus salata suhteitaan muilta kumppaneilta ja kolmansilta osapuolilta (esim. ystäviltä ja perheeltä). Henkilöt, jotka saavat korkeamman pistemäärän, ovat taipuvaisia salaamaan kumppaninsa ja vuorovaikutussuhteensa. Henkilöt, jotka saavat alhaisemmat pisteet, pyrkivät paljastamaan suhteensa julkisesti.
Resurssien jako kumppanien kesken (Resource distribution among partners)	Taipumus pohtia, miten omat resurssit (esim. aika, raha, huomio) jakautuvat romanttisten tai seksuaalisten kumppaneiden kesken. Ihmiset, jotka saavat korkeammat pisteet, pyrkivät suunnittelemaan, miten he käyttävät henkilökohtaisia resurssejaan kumppaneihinsa suhteessa muihin asioihin (esim. ystäviin, perheeseen, sukulaisiin, muihin kumppaneihin, yhteisöön, työhön, omaan vapaa-aikaan jne.). Ne, jotka saavat pisteitä alhaisemmat eivät yleensä suunnittele.

1.2 Seksuaalinen toimintakyky

Seksuaalinen toimintakyky viittaa yksilön kykyyn aloittaa ja harjoittaa seksuaalista toimintaa joko yksin tai yhden tai useamman kumppanin kanssa (APA Dictionary of Psychology, haettu 5.3.2025.). Seksuaaliseen toimintakykyyn kuuluu seksuaalinen halu, kyky kiihottumiseen ja orgasmin saamiseen sekä yksilön kokemus omasta tyytyväisyydestä seksuaaliseen toimintaansa (Fielder, 2013, s. 2). Kaplanin (1974) kolmivaiheinen malli on pohja nykyaikaisille malleille terveestä seksuaalisesta toimintakyvystä. Mallin vaiheet ovat seksuaalinen halu (*desire*), kiihottuneisuus (*arousal*) ja orgasmi. Lisäksi toimintakykyyn kuuluu kivuttomuus ja tyytyväisyys seksuaalisuuteen.

Seksuaalinen halun vaihe sisältää seksuaaliset fantasiat ja halun aloittaa seksuaalinen toiminta. (Kaplan, 1974). Kiihottuneisuuden vaiheeseen kuuluu subjektiivinen kokemus mielihyvän tunteista sekä kehossa tapahtuvat fysiologiset muutokset, jotka mahdollista seksuaalista toimintaa kuten naisilla kostuneisuus ja miehillä erektio. Orgasmin vaihe koostuu seksuaalisen nautinnon huipentumasta ja seksuaalisen jännityksen vapautumisesta. Normaalisti toimivassa

seksuaalisessa toimintakyvyssä miehet ejakuloivat ja naisilla emättimen ulkoseinämät supistuvat. Nykyaikaiset mallit ovat tunnistanee yllä mainittujen lisäksi seksuaaliseen toimintakykyyn kuuluvan naisilla kostuneisuuden, seksuaalisen tyytyväisyyden, kivuttomuuden seksuaalisen toiminnan aikana ja seksuaalisen epämukavuuden puuttumisen sekä miehillä tyytyväisyyden yhdyntään, seksuaalisen tyytyväisyyden ja yleisen tyytyväisyyden (Giraldi ym., 2015).

Tutkimusta on tehty aiemmin seksuaalisen tyytyväisyyden ja parisuhdetyytyväisyyden yhteydestä monogaamisissa ja monisuhteisissa. Eettisesti monisuhteiset raportoivat samankaltaista tyytyväisyyttä parisuhteessaan tai parisuhteissaan (Wood ym., 2018) ja jopa korkeampaa seksuaalista tyytyväisyyttä kuin monogaamiset henkilöt (Conley ym., 2018). Näyttäisi siltä, että parisuhteiden seksuaaliset näkökohdat, erityisesti erotiikka, saattavat olla vähemmän olennaisia parisuhteen tyytyväisyyden kannalta monisuhteisiksi identifioituneiden ihmisten keskuudessa verrattuna monogaamisiin ihmisiin (Larva ym., 2024). Tutkimus eettisesti monisuhteissa olevien seksuaalisesta toimintakyvystä on vähäistä sekä naisilla että miehillä.

1.2.1 Naisten seksuaalinen toimintakyky

Bagherinian ja kumppanien (2024) systemaattisessa katsauksessa on tunnistettu seksuaalisen toimintakyvyn olevan yhteydessä naisten seksuaaliseen elämänlaatuun. Seksuaalinen elämänlaatu tarkoittaa yksilön omaa positiivista tai negatiivista arviota omasta seksuaalisesta elämästä (Jing ym., 2018). Seksuaalinen elämänlaatu sisältää myös oman arvion seksuaalisesta toimintakyvystä. Seksuaaliseen elämänlaatuun ovat yhteydessä masennus, kehonkuva, itsetunto ja fyysisen aktiivisuus. Naisten seksuaalisesta toimintakyvystä on havaittu, että kehonkuva ja parisuhteen laatu ovat positiivisesti yhteydessä parempaan seksuaaliseen toimintakykyyn (Wallwiener ym., 2016). Lisäksi esimerkiksi parisuhteen pituuden (Klusmann, 2002) ja kumppanin yhteensopivuuden (Witting ym., 2008) ja vaihdevuosien (Nazarpour ym., 2016) on havaittu olevan yhteydessä naisten seksuaaliseen toimintakykyyn.

Aiemman tutkimuksen mukaan on viitteitä, että seksuaalinen halu ei aina ole kumppanikohtaista, vaan korkeampi halu ensisijaista kumppania kohtaan implikoi myös korkeampaa halua muita kumppaneita kohtaan (Peters ym., 2024). On kuitenkin havaittu, että naisten seksuaalinen toimintakyky on osittain riippuvainen kumppanikohtaisista tekijöistä (Gunst ym., 2017). Pitkittäistutkimuksessa naiset, jotka olivat saman kumppanin kanssa

molemmissa mittapisteissä raportoivat vähemmän seksuaalista halua, kiihottumista, kostumista ja tyytyväisyyttä verrattuna ensimmäiseen mittapisteeseen. Naiset, jotka olivat uudessa suhteessa myöhemmässä mittapisteessä raportoivat vähemmän halua ja kiihottumista, mutta korkeampaa tyytyväisyyttä ja orgasmikykyä kuin ensimmäisessä mittapisteessä eri kumppanin kanssa. Naisten korkeampi tyytyväisyys toissijaisessa suhteessa on yhteydessä matalampaan seksuaaliseen tyytyväisyyteen ensisijaisessa suhteessa (Muisse ym., 2019).

1.2.2 Miesten seksuaalinen toimintakyky

Miesten seksuaalinen toimintakyky on monimutkainen prosessi, johon vaikuttavat fysiologiset, psykologiset ja sosiaaliset tekijät (Kandeel ym., 2001). Fysiologisesti keskeisiä tekijöitä ovat neurokemiallinen säätely, verenkierron hallinta sekä sileän lihaskudoksen toiminta, jotka vaikuttavat erektion syntymiseen ja ylläpitämiseen. Psykologiset tekijät, kuten stressi, masennus ja suorituspainet, voivat heikentää seksuaalista halua ja toimintakykyä. Lisäksi parisuhteen dynamiikka, tyytyväisyys ja avoin kommunikaatio voivat joko edistää tai heikentää seksuaalista hyvinvointia. Lisäksi miesten seksuaaliseen haluun vaikuttavat monet biologiset tekijät, kuten hormonitasot ja verenkierron sairaudet, psykologiset tekijät, kuten stressi ja mielenterveyden häiriöt sekä parisuhteeseen ja sosiaalisiin tilanteisiin liittyvät tekijät, kuten halujen eriparisuus (Nimbi ym., 2020).

Miehillä korkeamman seksuaalisen tyytyväisyyden ensisijaisen kumppanin kanssa on havaittu olevan yhteydessä korkeampaan seksuaaliseen tyytyväisyyteen toissijaisen kumppanin kanssa (Muisse ym., 2019). Lisäksi korkeampi seksuaalinen tyytyväisyys toissijaisessa suhteessa oli yhteydessä parempaan seksuaaliseen tyytyväisyyteen ensisijaisessa suhteessa.

1.3 Tutkimuksen tarkoitus

Eettisestä monisuhteisuudesta on monia väärinymmärryksiä ja ennakkoluuloja, jotka lisäävät riskiä sisäistettyyn negatiivisuuteen sekä altistavat heikompaan suhteiden ylläpitämiseen (Rodrigues, 2024). Mononormatiivisuus eli yhteiskunnassa vallitseva yksiavioisuuden normi voi eettisesti monisuhteisella heikentää parisuhdetyytyväisyyttä molemmissa samanaikaisissa suhteissa (Moors ym., 2021). Heidän henkilökohtainen epämukavuutensa monisuhhteiden suhteen, kuten halu muuttaa suhdetyyliä tai näkemys monisuhteisyydestä epäluonnollisena asiana, liittyy alhaisempaan tyytyväisyyteen suhteiden sopimuksiin ja sitoutumiseen, muttei seksuaaliseen tyytyväisyyteen molempien samanaikaisten kumppanien kanssa. Monogaamiset

ihmiset arvioivat eettisissä monisuhhteissa olevat vähemmän tyytyväisiksi seksuaalisuutensa ja vähemmän sitoutuneiksi omiin kumppaneihinsa (Rodrigues ym., 2022).

Tutkimusta eettisestä monisuhhteisuudesta tarvitaan lisää, sillä ilmiötä on tutkittu verrattain vähän. Tutkimus voi lisätä ymmärrystä eettisesti monisuhhteisten kokemuksista ja antaa tietopohjaa tulevalle tutkimukselle, ammatilliselle työlle ja yhteiskunnalliselle keskustelulle. Monisuhhteiden ylläpitäminen edellyttää usein aktiivista kommunikointia, odotuksista neuvottelemista ja suhteiden koordinoitua usean kumppanin välillä (Mogilski ym., 2026). Aiemmassa parisuhde- ja seksuaalitutkimuksessa yksisuhhteisilla tällaiset vuorovaikutukseen ja suhteen laatuun liittyvät tekijät on yhdistetty seksuaaliseen hyvinvointiin ja tyytyväisyyteen (Mallory, 2022). Täten monisuhhteiden ylläpitotavat voivat olla yhteydessä seksuaaliseen toimintakykyyn. Lisäksi kumppanien määrä voi vaikuttaa siihen, millaisia resursseja, kuormitusta tai tukea yksilö kokee ihmissuhhteissaan, mikä saattaa heijastua seksuaaliseen toimintakykyyn. Tämän tutkimuksen tarkoituksena on tutkia kumppanien määrän ja monen suhteen ylläpitostrategioiden yhteyttä seksuaaliseen toimintakykyyn naisilla ja miehillä.

1.4 Hypoteesit ja tutkimuskysymykset

Tässä tutkimuksessa etsitään vastauksia seuraaviin tutkimuskysymyksiin:

Tutkimuskysymys 1. Onko kumppanien määrällä yhteyttä yksilön seksuaaliseen toimintakykyyn ensisijaiseksi raportoidun kumppanin kanssa?

Ei-monogaamisiksi identifioituvilla yksilöillä ei välttämättä ole useampaa kumppania, joten on tärkeä erotella suhdeidentiteetti ja todellinen kumppanien määrä toisistaan. Suhdeidentiteetti tässä tutkimuksessa tarkoittaa henkilön itse raportoimaansa kokemusta siitä, onko yksisuhhteinen vai monisuhhteinen. Seksuaalinen toimintakyky ei todennäköisesti ole yhteydessä henkilön kumppanien määrään, sillä aiempi tutkimus parisuhdetyytyväisyydestä ja seksuaalisesta tyytyväisyydestä on osoittanut, että ne ovat samankaltaisia monogaamisilla ja monisuhhteisilla (Conley ym., 2018; Wood ym., 2018). Kumppanien määrä saattaa sen sijaan olla epäsuorasti yhteydessä seksuaaliseen toimintakykyyn, riippuen miten suhdestrategioita käytetään. Aiemman tutkimusnäytön perusteella hypoteesina on, että kumppanien määrä ei ole suoraan yhteydessä seksuaaliseen toimintakykyyn.

Tutkimuskysymys 2. Onko erilaisilla monen kumppanin ylläpitostrategioilla yhteyttä yksilön seksuaaliseen toimintakykyyn ensisijaiseksi raportoidun kumppanin kanssa?

Tutkimuksessa selvitetään, mitkä monisuhteiden ylläpitostrategiat ovat yhteydessä parempaan tai huonompaan seksuaaliseen toimintakykyyn. Aiemman tutkimuksen perusteella toiset strategiat ovat hyödyllisempiä kuin toiset. Hypoteesina on, että ainakin parempi, mustasukkaisuuden säätely, myötäilo, yhteiset jaetut seksuaaliset kokemukset sekä seksuaaliterveydestä huolehtiminen ovat yhteydessä korkeampaan seksuaaliseen toimintakykyyn (Mogilski ym., 2026). Tieto voi auttaa klinikoita ja monisuhteissa olevia ymmärtämään, mitkä keinot ylläpitävät yksilön positiivista suhteiden ylläpitämistä usean samanaikaisen kumppanin kanssa (Mogilski ym., 2023).

Tutkimuskysymys 3. Selittävätkö monisuhteiden ylläpitostrategiat kumppanien määrän ja seksuaalisen toimintakyvyn välistä yhteyttä?

Lopuksi testataan selittävätkö monisuhteiden ylläpitostrategiat kumppanien määrän ja seksuaaliseen toimintakyvyn yhteyttä. Lisäksi tarkastellaan, mitkä strategioista mahdollisesti selittävät yhteyttä. Useampi kumppani voi olla yhteydessä heikompaan seksuaaliseen toimintakykyyn, jos monisuhteiden ylläpitostrategioita ei hyödynnetä. Kun strategioita hyödynnetään hyvin, yhteyttä ei todennäköisesti ole. Hypoteesina on, että jos henkilöllä on monta kumppania, mutta suhteita ylläpidetään kehnosti, se heijastelee matalampaan yksilön seksuaaliseen toimintakykyyn ensisijaisen kumppanin kanssa. Jos montaa suhdetta säädellään onnistuneesti, näkyy se korkeammassa seksuaalisessa toimintakyvyssä.

2 Menetelmät

2.1 Aineisto ja tutkimuksen kulku

Aineisto kerättiin Suomesta osana kansainvälistä (Yhdysvallat, Puola, Brasilia, Portugali, Italia) Multiple Relationships Maintenance Scale -hanketta (Mogilski ym., 2026). Tutkittavat rekrytoitiin enimmäkseen sosiaalisen median kautta (Facebook, Instagram), lehtisinä Turun yliopistolla sekä tutkijan omien verkostojen kautta (sähköposti, LinkedIn, Facebook, Instagram). Kyselyn kohderyhmänä Suomessa olivat yleisesti parisuhteessa olevat aikuiset ja monisuhteiset. Tutkimusta jaettiin monisuhteisten Facebook-ryhmään ja monisuhteisten yhteisöjen kautta koitettiin saada vastaajia. Alkuperäinen kysely oli englanniksi ja se käännettiin suomeksi sekä tutkijoiden että ammattikäntäjien avulla. Osallistujat täyttivät kyselyn REDCap alustan kautta.

Alkuperäinen tutkimus toteutettiin kolmella eri kyselyllä. Ensin tutkittavat vastasivat kyselyyn, jossa kysyttiin perustietoja, monisuhteiden ylläpitostrategioita, terveyttä ja hyvinvointia. Sen jälkeen tutkittavilla oli mahdollisuus vastata toiseen kyselyyn, jossa kysyttiin esim. kumppaneiden välisiä konflikteista ja toveruuksista, ja kolmanteen kyselyyn, jossa mitattiin parisuhdetyytyväisyyttä, sitoutumista ja muita suhdetoiminnan mittareita. Aineisto kerättiin vuoden 2022 marraskuun ja 2023 heinäkuun välisenä aikana. Tämän tutkimuksen otos hyödyntää ensimmäisen verkkokyselyn suomalaista aineistoa.

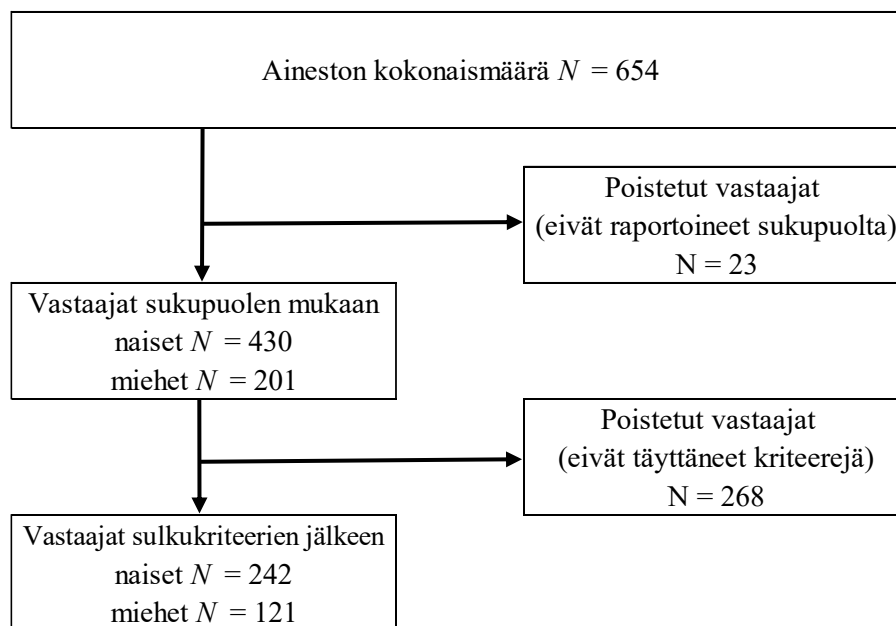
2.2 Tutkittavat

Alkuperäisessä aineistossa vastaajia oli 654. Kaikki vastaajista eivät olleet raportoineet sukupuoltaan syntymässä, jonka takia ensin karsiutui 23 osallistujaa. Syntymässään naiseksi määriteltyjä vastaajia oli 430. Syntymässään mieheksi määriteltyjä oli yhteensä 201. Tämän jälkeen karsittiin osallistujat, jotka eivät täyttäneet alla kuvattuja osallistumiskriteereitä. Kuvassa 1 näkyy tutkimuksen aineistoon valikoituneet osallistujat.

Naisten seksuaalista toimintakykyä tutkiessa pois suljettiin osallistujat, jotka 1) eivät olleet raportoineet kumppanien määrää, 2) eivät olleet raportoineet syntymässään sukupuolekseen nainen, 3) eivät olleet vastanneet kaikkiin monisuhteiden ylläpitostrategioihin ensisijaisen kumppanin kanssa, 4) eivät olleet raportoineet ikää, 5) eivät olleet raportoineet seksuaalista toimintakykyä ensisijaisen kumppanin kanssa sekä 6) eivät olleet raportoineet seksuaalista

toimintaa ensisijaisen kumppanin kanssa viimeisen kuluneen kuukauden aikana. Lopulliseen aineistoon siis valikoitiin ne naiset, jotka olivat viimeisen kuluneen kuukauden aikana harjoittaneet seksuaalista toimintaa. Lopulliseksi määräksi valikoitui $N = 242$. Mukana oli kuitenkin henkilöitä, jotka olivat raportoineet syntymässä sukupuolekseen nainen, mutta identifioituvat sukupuoleltaan joksikin muuksi ($N = 36$).

Miesten seksuaalista toimintakykyä tutkiessa pois suljettiin vastaajat samoilla kriteereillä kuin naisilla eli osallistujat, jotka 1) eivät olleet raportoineet kumppanien määrää, 2) eivät olleet raportoineet syntymässään sukupuolekseen mies, 3) eivät olleet raportoineet arvoja kaikkiin monisuhteiden ylläpitostrategioihin ensisijaisen kumppanin kanssa, 4) eivät olleet raportoineet ikää sekä 5) eivät olleet raportoineet seksuaalista toimintakykyä ensisijaisen kumppanin kanssa. Miehillä ei ollut vastausvaihtoehtona, että seksuaalista toimintaa ei ole harjoitettu, mutta jos kysymys ei koskenut vastaajaa, se pyydettiin ohittamaan. Lopulliseksi otokseksi valikoitui $N = 121$. Mukana oli myös henkilöitä, jotka olivat raportoineet syntymässä sukupuolekseen mies, mutta identifioituvat sukupuoleltaan joksikin muuksi ($N = 10$).

Kuva 1: Vuokaavio tutkimukseen valikoituneesta otoksesta

2.3 Mittarit

2.3.1 Kumppanien määrä

Kumppanien määrä johdettiin koehenkilöiden itseraportoidusta kumppanien lukumäärästä. Kumppanien lukumääräksi raportoitiin arvoja 1–10 välillä. Lukumäärämuuttuja oli oikealle vino eli eniten oli vastaajia, jotka raportoivat yhden kumppanin ja vähiten oli vastaajia, jotka raportoivat kymmenen kumppania. Muuttuja uudelleen koodattiin tästä syystä kolmeen eri kategoriaan: yksi kumppani ($N = 288$), kaksi kumppania ($N = 159$) ja kolme tai useampi kumppania ($N = 106$). Tutkimuksessa ei kuitenkaan eroteltu olivatko kaikki kumppanit romanttisia ja/tai seksikumppaneita. Lopuksi kumppanien määrä koodattiin kolmeksi dummy-muuttujaksi (yksi kumppani vs. muut, kaksi kumppania vs. muut, kolme tai useampi kumppania vs. muut). Analyysseissa kaksi kumppania vs. muut ja kolme tai useampi kumppania vs. muut dummy-muuttujat lisättiin kaikkiin malleihin, jolloin yhden kumppanin ryhmä oli referenssikategoria. Suhdeidentiteettiä ei otettu huomioon, sillä kaikki vastaajista eivät olleet raportoineet suhdeidentiteettiään ($N = 5$) ja suhdeidentiteetti ei vastannut aina kumppanien määrää eli monogaamisilla saattoi olla useampi kumppani ja ei-monogaamisilla yksi kumppani. Analyysseihin sisällytettiin vastaajat, jotka olivat raportoineet kumppaneita hierarkkisesti.

2.3.2 Multiple Relationships Maintenance Scale

Monisuhteiden ylläpitoa mittaava asteikko (Multiple Relationships Maintenance Scale, MRMS) on kehitetty mittaamaan yksilöllisiä eroja yhteisymmärrykseen perustuvien eettisen monisuhteisuuden käytäntöjen noudattamisessa (Mogilski ym., 2026). Tarkemmin mittari mittaa, miten monisuhteiset ylläpitävät useampaa suhdetta monen eri kumppanin kanssa. MRMS:ssä on 30 kysymystä eri tavoista ylläpitää suhdetta (Liite 1.). Tässä tutkimuksessa otettiin mukaan vastaukset, joissa vastattiin ylläpitostrategioista ensisijaisen kumppanin kanssa. Vastaajat olivat voineet nimetä kumppaniensa nimet/lempinimet/salanimet, ja sitten heitä pyydettiin vastaamaan, mitkä luetelluista olivat ensisijaisia tai toissijaisia kumppaneita vai oliko heillä tapana sijoittaa kumppanit tärkeysjärjestykseen. Kysymykset monisuhteiden ylläpitostrategioista ja seksuaalisesta toimintakyvystä kysyttiin siis vastaajan itse nimeämän ensisijaisen kumppanin kanssa. Vastaukset annettiin asteikolla 1—7, jossa 1 = Ei kuvaile minua ja 7 = Kuvaa erittäin hyvin. Yhden kumppanin raportoineet ja useamman kumppanin raportoineet vastasivat mittariin.

Mittarin reliabiliteettiä yksittäisille ylläpitostrategioille vaihteli kohtalaisesta erinomaiseen ($\alpha = .51-.90$). Useimmat strategiamuuttajat osoittivat hyvää sisäistä johdonmukaisuutta, erityisesti lastenhoidon hallinnointi ($\alpha = .90$), myötäilo ($\alpha = .83$) ja avoimuus viehätystä muihin ($\alpha = .82$). Muutamien strategioiden, kuten resurssien jaon kumppaneiden välillä ($\alpha = .51$), seksuaaliterveyden ylläpidon ($\alpha = .53$) ja maineen hallinnoinnin ($\alpha = .57$) kohdalla reliabiliteetti oli matalampi. Lopuissa strategioissa mustasukkaisuuden säätely ($\alpha = .77$) jaettu seksuaalisuus ($\alpha = .65$) ja kumppanien hierarkia ($\alpha = .62$) reliabiliteetti oli kohtalainen.

2.3.3 Seksuaalinen toimintakyky

Naisten seksuaalista toimintakykyä oli mitattu Female Sexual Function Index (FSFI) avulla (Rosen ym., 2000). FSFI mittaa naisten seksuaalista toimintakykyä kuudella eri osa-alueella: halu, kiihottuneisuus, kostuneisuus, orgasmi, kipu ja tyytyväisyys. Osallistujat arvioivat asteikolla 1–5 seksuaalista toimintaansa 4 viikon ajalta. Mittarissa on 19 kysymystä kuudesta osa-alueesta. Vastausvaihtoehdot olivat 1–6 (1 = Erittäin harvoin tai ei kertaakaan, 5 = Lähes aina tai aina). Lisäksi tutkimusta varten lisättiin vastausvaihtoehto 6 = '4 viikon aikana ei ole ollut seksuaalista toimintaa'. Tutkimukseen otettiin mukaan vastaukset, jotka koskivat seksuaalista toimintakykyä ensisijaisen kumppanin kanssa.

Kysymyksistä voidaan muodostaa yhteispisteet eri osa-alueille, jotka kuvaavat toimintakykyä kyseisellä osa-alueella. Mittarissa matalammat pisteet viittaavat heikompaan seksuaaliseen toimintakykyyn. Lisäksi tutkimuksessa osa-alueiden keskiarvo summattiin yhteen, jolloin mittari kertoo kokonaispistemäärän naisten seksuaalisesta toimintakyvystä. Korkeampi pistemäärä osa-alueissa ja kokonaismäärä tarkoitti korkeampaa itsearvioitua seksuaalista toimintakykyä. Naisten kokonaistoimintakyky oli aineistossa vain summamuuttujana, joten alkuun koodattiin muuttujan osa-alueet uudelleen kertomalla osa-alueen keskiarvomuuuttujat ohjeen mukaan erillisellä painokertoimella (Meston ym., 2020). Mittarin johdonmukaisuus alaskaaloissa olivat hyvästä erinomaiseen: halu $\alpha = .91$, kiihottuneisuus $\alpha = .90$, kostuneisuus $\alpha = .93$, orgasmi $\alpha = .87$, tyytyväisyys $\alpha = .90$ ja kipu $\alpha = .79$. Koko mittarin johdonmukaisuus oli erinomainen $\alpha = .91$.

Miesten seksuaalista toimintakykyä mitattiin Male Sexual Health Questionnaire (MSHQ) avulla (Rosen ym., 2004). Miesten seksuaalista toimintakykyä mittaava MSHQ mittaa kolmea osa-aluetta: erektio, ejakulaatio ja tyytyväisyys. Mittarissa on 18 kysymystä koskien yllä mainittuja osa-alueita. Vastausvaihtoehdot vaihtelivat 1–6, joista 1 kuvasi heikompa

toimintakykyä ja 6 parempaa toimintakykyä. Kuten FSFI:ssä, myös MSHQ:ssa eri osa-alueet muodostavat yhdessä seksuaalista toimintakykyä kuvaavan muuttujan, kun osa-alueiden keskiarvot laskettiin yhteen. Myös miehillä korkeampi pistemäärä tarkoitti korkeampaa itsearvioitua seksuaalista toimintakykyä. Mittarin johdonmukaisuus alaskaaloissa vaihteli kohtalaisesta erinomaiseen: erektio $\alpha = .66$, ejakulaatio $\alpha = .55$ ja tyytyväisyys $\alpha = .91$. Koko mittarin johdonmukaisuus aineistossa oli kohtalainen ($\alpha = .76$)

2.4 Eettisyys

Alkuperäisessä tutkimuksessa on saatu eettinen suostumus aineistonkeruulle Turun yliopiston ihmistutkimuksen komitealta (päättös 38/2022). Tutkittaville esitettiin tutkimustiedote, jossa kerrottiin henkilötietojen käsittelystä sekä yleistä tietoa tutkimuksesta. Tämän jälkeen tutkittavilta pyydettiin tietoon perustuva suostumus. Osallistujilla oli mahdollisuus jättää tutkimus kesken, jossa tapauksessa heidän osallistumisensa peruttiin ja kaikki heidän antamansa vastaukset hävitettiin aineistosta.

2.5 Tilastolliset analyysit

Tutkimuksen tilastolliset analyysit on tehty IBM SPSS Statistics 29 ohjelmalla. Riippuvana muuttujana kaikissa tutkimuskysymyksissä on yksilön seksuaalinen toimintakyky, josta naisilla on kuusi osa-aluetta (halu, kiihottuneisuus, kostuneisuus, orgasmi, tyytyväisyys, kipu) sekä osa-alueiden yhteispistemäärä ja miehillä kolme osa-aluetta (erektio, ejakulaatio, tyytyväisyys) sekä osa-alueiden yhteispistemäärä. Multikollineaarisuutta tarkasteltiin suhdestrategioiden osalta VIF-kertoimella eikä muuttujissa ollut merkitsevää päällekkäisyyttä. VIF-kertoimet olivat alle kaksi kaikissa muuttujissa.

Ensimmäisen tutkimuskysymyksen ”Onko kumppanien määrällä yhteyttä yksilön seksuaaliseen toimintakykyyn ensisijaiseksi raportoidun kumppanin kanssa?” riippumattomana muuttujana oli kumppanien määrä sekä taustamuuttujana ikä. Kysymykseen luotiin lineaarisen regression avulla naisille seitsemän mallia, joissa jokaisessa mallissa riippuvina muuttujina olivat seksuaalisen toimintakyvyn eri osa-alueet (6) ja kokonaispistemäärä (1). Miehillä luotiin neljä mallia, joissa jokaisessa mallissa riippuvina muuttajina olivat seksuaalisen toimintakyvyn eri osa-alueet (3) ja kokonaispistemäärä (1). Kahden ja kolmen tai useamman kumppanin ryhmää verrattiin yhden kumppanin ryhmään.

Toisesta tutkimuskysymyksestä ”Onko erilaisilla monen kumppanin ylläpitostrategioilla yhteyttä yksilön seksuaaliseen toimintakykyyn ensisijaiseksi raportoidun kumppanin kanssa?” muodostettiin myös seitsemän lineaarista regressiomallia naisille ja neljä mallia miehille, joissa riippumattomina muuttujina olivat monisuhteiden ylläpitostrategiat. Riippuvana muuttujana oli eri mallista vaihdellen seksuaalisen toimintakyvyn osa-alue tai kokonaispistemäärä. Ikä oli malleissa taustamuuttujana.

Kolmanteen tutkimuskysymykseen ”Moderoivatko monisuhteiden ylläpitostrategiat kumppanien määrän ja seksuaalisen toimintakyvyn välistä yhteyttä?” luotiin samalla tavalla kuin ylempiin tutkimuskysymyksiin seitsemän lineaarista regressiomallia naisille ja neljä lineaarista regressiomallia miehille, joissa olivat kaikki ensimmäisen ja toisen tutkimuskysymyksen riippumattomat muuttujat yhdessä ja riippuvana muuttujana oli seksuaalinen toimintakyky. Sen jälkeen luotiin interaktiotermit kumppanien määrälle ja monisuhteiden ylläpitostrategioille. Interaktiotermit lisättiin riippumattomiksi muuttujiksi ja tämän jälkeen luotiin naisille seitsemän ja miehille neljä lineaarista regressiomallia, joissa riippuvana muuttujana oli seksuaalinen toimintakyky.

3 Tulokset

3.1 Aineiston kuvailevat tunnusluvut

Kuvailevat tunnusluvut naisista ovat Taulukossa 2. Tilastolliset tunnusluvut aineiston miehistä on Taulukossa 3. Naisten ja miesten muuttujista tehtiin erilliset korrelaatiotaulukot (Taulukot 4–5) Pearsonin korrelaatiokertoimella. Kumppanien määrää ei ollut kategorisoitu, vaan se sai arvoja 1–10. Monet tutkimuksen muuttujista korreloivat suurimmilta osin positiivisesti toistensa kanssa. Naisilla kumppanien määrä korreloi positiivisesti seksuaalisen toimintakyvyn osa-alueiden kanssa ja usean monisuhteiden ylläpitostrategian kanssa. Strategioista seksuaaliterveys korreloi kaikkien seksuaalisen toimintakyvyn osa-alueiden kanssa naisilla (Taulukko 4). Lisäksi seksuaalisen toimintakyvyn osa-alueet korreloivat keskenään. Miehillä kumppanien määrä korreloi monen monisuhteiden ylläpitostrategian kanssa muttei seksuaalisen toimintakyvyn osa-alueiden kanssa (Taulukko 5). Strategiat eivät korreloineet miehillä keskenään eivätkä seksuaalisen toimintakyvyn osa-alueiden kanssa yhtä paljon kuin naisilla. Lisäksi seksuaalisen toimintakyvyn osa-alueet korreloivat keskenään tilastollisesti merkitsevästi positiivisesti miehillä.

Taulukko 2.

Tilastollisia tunnuslukuja naispuolisista osallistujista

	<i>N</i>	%	min	max	<i>M</i>	<i>SD</i>
Ikä	242		19	68	34.62	9.16
Koettu sukupuoli	241					
Nainen	205	84.7				
Muu sukupuoli	36	14.9				
Kumppanien määrä	242					
Yksi kumppani	131	54.1				
Kaksi kumppania	61	25.2				
Kolme kumppania tai enemmän	50	20.7				
Suhdeidentiteetti	237					
Monogaaminen	78	32.2				
Monisuhteinen	159	65.7				

Taulukko 3.

Tunnuslukuja miespuolisista osallistujista

	<i>N</i>	%	min	max	<i>M</i>	<i>SD</i>
Ikä	121		18	71	41.46	10.50
Koettu sukupuoli	121					
Mies	111	91.7				
Muu sukupuoli	10	8.3				
Kumppanien määrä	121					
Yksi kumppani	64	52.9				
Kaksi kumppania	28	23.1				
Kolme kumppania tai enemmän	29	24.0				
Suhdeidentiteetti	121					
Monogaaminen	35	28.9				
Monisuhteinen	86	71.1				

Taulukko 4.

Korrelaatiot naisten muuttujista

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.
1. Ikä	–																	
2. Kumppanien määrä	.16*	–																
3. Avoimuus viehätyksestä	-.04	.19**	–															
4. Mustasukkaisuuden säätely	-.09	.24**	.58**	–														
5. Lastenhoito	.13*	-.06	-.05	.02	–													
6. Myötäilo	.07	.44**	.32**	.23**	-.09	–												
7. Jaettu seksuaalisuus	.04	.27**	.27**	.29**	-.07	.64**	–											
8. Kumppanien hierarkia	.01	-.35**	-.21**	-.08	.32**	-.14*	.05	–										
9. Resurssien jako	-.08	-.09	-.10	.06	.35**	-.11	-.05	.41**	–									
10. Seksuaaliterveys	-.22**	-.08	-.17*	-.03	-.15*	-.11	-.15*	-.19**	.13*	–								
11. Maineen hallinnointi	.002	-.18*	-.21**	-.37**	-.05	-.13	-.11	.003	-.18**	.04	–							
12. Halu	-.12	.15*	.18**	-.09	-.01	.22**	.18**	.02	.04	.44**	-.02	–						
13. Kiihottuneisuus	-.11	..12	.14*	-.02	.08	.18**	.16*	.02	.08	.33**	.02	.63**	–					
14. Kostuneisuus	-.08	.04	-.02	-.05	.10	.02	-.02	-.02	.06	.35**	-.05	.36**	.66**	–				
15. Orgasmi	-.09	.20**	.19**	.08	.15*	.34**	.26**	-.03	.03	.57**	-.02	.42**	.52**	.30**	–			
16. Tyytyväisyys	-.12	.15*	.16*	.07	-.11	.29**	.26**	.004	.07	.70**	.02	.39**	.53**	.43**	.58**	–		
17. Kipu	.05	-.12	-.14*	-.003	-.12	-.15*	-.15*	-.06	.06	-.37**	-.15*	-.14*	-.11	-.13*	-.20**	-.20**	–	
18. Yhteispistemäärä	.11	.22**	.25**	.04	.07	.37**	.35**	-.02	.13	.84**	-.08	.58**	.70**	.59**	.75**	.77**	-.84**	–
<i>M</i>			4.73	5.73	5.16	3.40	4.33	5.68	5.61	4.57	1.78	4.40	5.24	5.42	4.80	4.98	1.57	26.40
<i>SD</i>			1.70	1.31	2.07	2.15	1.63	1.44	1.27	1.89	1.22	1.31	0.98	0.97	1.31	1.12	0.64	4.37

< .01**, < .05*

Taulukko 5.

Korrelaatiot miesten muuttujista

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.
1. Ikä	–														
2. Kumppanien määrä	.21*	–													
3. Avoimuus viehätystä	-.001	.19*	–												
4. Mustasukkaisuuden säätely	-.10	.24**	.58**	–											
5. Lastenhoito	.15	-.06	-.05	.02	–										
6. Myötäilo	.14	.44**	.32**	.23*	-.09	–									
7. Jaettu seksuaalisuus	.07	.27**	.27**	.29**	.07	.64**	–								
8. Kumppanien hierarkia	.00	-.35**	-.21*	-.08	.32**	-.14	.05	–							
9. Resurssien jako	-.04	-.09	-.10	.06	.35**	-.11	-.05	.41**	–						
10. Seksuaaliterveys	-.22*	-.08	-.17	-.03	-.15	-.11	-.15	-.19*	.13	–					
11. Maineen hallinnointi	.002	-.18	-.21*	-.37**	-.05	-.13	-.11	.003	-.18*	.04	–				
12. Erektio	-.19*	.27**	-.03	.08	-.05	.11	.06	-.08	.05	.15	.05	–			
13. Ejakulaatio	-.24**	.10	.16	.35**	.04	.001	.08	-.03	.04	-.03	-.16	.34**	–		
14. Tyytyväisyys	-.09	-.02	.23*	.54**	-.23*	.003	.03	-.07	.02	-.01	-.10	-.03	.34**	–	
15. Yhteispistemäärä	-.18*	.12	.07	.42**	-.10	.10	.13	-.09	.05	.17	-.06	.49**	.56**	.62**	–
<i>M</i>			4.83	5.77	5.44	3.92	4.56	5.62	5.58	4.30	1.88	4.18	4.42	4.08	3.77
<i>SD</i>			1.73	1.33	2.02	2.20	1.55	1.54	1.23	1.94	1.21	0.93	0.41	0.87	0.33

< .01**, < .05*

3.2 Kumppanien määrän ja seksuaalisen toimintakyvyn yhteys

3.2.1 Naisilla

Ensimmäiseen tutkimuskysymykseen vastaamiseksi kumppanien määrästä ja seksuaalisen toimintakyvyn osa-alueista ensisijaisen kumppanin kanssa muodostettiin seitsemän regressiomallia, joissa kahden ja kolmen tai useamman kumppanin ryhmää verrattiin yhden kumppanin ryhmään (Taulukot 5–11, Malli 1). Kostuneisuuden osalta kahden kumppanin ryhmässä oli tilastollisesti merkitsevä negatiivinen yhteys eli he, joilla oli kaksi kumppania, raportoivat alemmaa kostuneisuutta ensisijaisen kumppanin kanssa kuin yhden kumppanin ryhmä. Kolmen tai useamman kumppanin ryhmässä ei ollut tilastollisesti merkitsevää eroa verrattuna yhden kumppanin ryhmään. Seksuaalisen halun, kiihottuneisuuden, orgasmin, tyytyväisyyden, kivun ja yhteispistemäärän osalta ensisijaisen kumppanin kanssa ei löytynyt tilastollisesti merkitsevää eroa niillä, joilla oli kaksi ja kolme tai useampi kumppani verrattuna niihin, joilla oli yksi kumppani. Kivun kokemuksen osalta iällä oli tilastollisesti merkitsevä negatiivinen yhteys eli ikä oli yhteydessä alhaisempaan kivun kokemukseen. Mallien selitysasteet olivat heikkoja (korjattu $R^2 = .001 - .03$)

3.2.2 Miehillä

Miehillä kumppanien määrästä ja seksuaalisesta toimintakyvystä ensisijaisen kumppanin kanssa muodostettiin neljä regressiomallia, joissa verrattiin kahden ja kolmen tai useamman kumppanin ryhmää yhden kumppanin ryhmään (Taulukot 12–15, Malli 1). Erektion osa-alueessa kolmen tai useamman kumppanin ryhmä raportoi korkeampia pisteitä ensisijaisen kumppanin kanssa kuin yhden kumppanin ryhmä. Kahden kumppanin ryhmässä ei ollut tilastollista merkitsevyyttä erektion osalta. Ejakulaatioon, seksuaaliseen tyytyväisyyteen ja yhteispistemäärään ei löytynyt tilastollisesti merkitsevää eroa kahden ja kolmen tai useamman kumppanin ryhmässä ensisijaisen kumppanin kanssa verrattuna yhden kumppanin ryhmään. Iällä oli tilastollisesti merkitsevä negatiivinen yhteys sekä ejakulaatioon että kokonaispistemäärään. Mallien selitysasteet vaihtelivat heikosta kohtalaiseen (korjattu $R^2 = .02 - .11$).

3.3 Monisuhteiden ylläpitostrategioiden ja seksuaalisen toimintakyvyn yhteys

3.3.1 Naisilla

Monisuhteiden ylläpitostrategioista ja seksuaalisesta toimintakyvystä muodostettiin seitsemän regressiomallia (Taulukot 6–12, Malli 2), joista kuusi selitti yhtä seksuaalisen toimintakyvyn osa-aluetta (halu, kiihottuneisuus, kostuneisuus, orgasmi, kipu ja tyytyväisyys) ja seitsemäs seksuaalisen toimintakyvyn kokonaispistemäärää. Kaikkiin malleihin otettiin mukaan monisuhteen ylläpitostrategiat (9) sekä taustamuuttuja ikä.

Toisen tutkimuskysymyksen ensimmäisessä mallissa (Taulukko 6, Malli 2) riippuva muuttuja oli seksuaalinen halu. Seksuaaliseen haluun olivat negatiivisesti yhteydessä myötäilo ja positiivisesti jaettu seksuaalisuus sekä kumppanien hierarkia tilastollisesti merkitsevästi. Mitä enemmän naiset kokivat myötäiloa ensisijasta kumppania kohtaan, sitä matalampi oli seksuaalinen halu kyseisen kumppanin kanssa. Toisaalta mitä enemmän oli taipumusta ottaa ensisijainen kumppani mukaan seksuaaliseen toimintaan mahdollisten muiden kumppanien kanssa tai asettaa kumppanit tärkeysjärjestykseen, sitä korkeampi seksuaalinen halu oli ensisijaista kumppania kohtaan. Mallin selitysaste oli kohtalainen (korjattu $R^2 = .23$).

Toisessa mallissa (Taulukko 7, Malli 2) riippuva muuttuja oli kiihottuneisuus. Tässä mallissa kiihottuneisuuteen olivat tilastollisesti merkitsevästi yhteydessä negatiivisesti myötäilo ja positiivisesti jaettu seksuaalisuus sekä kumppanien hierarkia. Myötäilon kokeminen ensisijaista kumppania kohtaan oli yhteydessä matalampaan kiihottuneisuuteen samaisen kumppanin kanssa, kun taas taipumus ottaa ensisijainen kumppani mukaan seksuaaliseen toimintaan mahdollisten muiden kumppanien kanssa ja taipumus asettaa kumppanit tärkeysjärjestykseen olivat yhteydessä korkeampaan kiihottuneisuuteen ensisijaisen kumppanin kanssa. Mallin selitysaste oli kohtalainen (korjattu $R^2 = .26$).

Kolmannessa mallissa (Taulukko 8, Malli 2) riippuva muuttuja oli kostuneisuus. Kostuneisuuteen olivat myös negatiivisesti yhteydessä myötäilo ja positiivisesti yhteydessä jaettu seksuaalisuus ja kumppanien hierarkia. Jälleen, mitä enemmän koettiin myötäiloa ensisijaista kumppania kohtaan, sitä matalampi kostuneisuus oli samaisen kumppanin kanssa ja mitä enemmän ensisijaista kumppania otettiin mukaan seksuaaliseen toimintaan ja kumppanit laitettiin tärkeysjärjestykseen, sitä korkeampaa kostuneisuus oli ensisijaisen kumppanin kanssa. Mallin selitysaste oli kohtalainen (korjattu $R^2 = .14$).

Orgasmi oli neljännen mallin (Taulukko 9, Malli 2) riippuva muuttuja. Orgasmiin oli positiivisesti yhteydessä merkitsevästi vain jaettu seksuaalisuus. Mitä enemmän naisilla oli taipumus ottaa ensisijainen kumppani mukaan seksuaaliseen toimintaan, sitä korkeampi orgasmikyky oli ensisijaisen kumppanin kanssa. Mallin selitysaste oli kuitenkin pieni (korjattu $R^2 = .09$).

Viidennessä mallissa (Taulukko 10, Malli 2) seksuaalinen tyytyväisyys oli riippuva muuttuja. Seksuaaliseen tyytyväisyyteen oli positiivisesti yhteydessä tilastollisesti merkitsevästi mustasukkaisuuden säätely, jaettu seksuaalisuus ja kumppanien hierarkiaan. Myötäilo oli negatiivisesti yhteydessä tyytyväisyyteen. Mitä enemmän oli taipumusta ensisijaisen kumppanin kanssa säädellä mustasukkaisuutta, ottaa kumppani mukaan seksuaaliseen toimintaan ja laittaa kumppanit tärkeysjärjestykseen, sitä korkeampi seksuaalinen tyytyväisyys oli ensisijaisen kumppanin kanssa. Myötäilon kokeminen ensisijaista kumppania kohtaan oli yhteydessä matalampaan seksuaaliseen tyytyväisyyteen saman kumppanin kanssa. Mallin selitysaste oli kohtalainen (korjattu $R^2 = .26$).

Kuudennessa mallissa (Taulukko 11, Malli 2) riippuva muuttuja oli kipu. Regressioanalyysi osoitti, että ilmoitus viehätuksesta ulkopuoliseen oli negatiivisesti merkitsevästi yhteydessä seksuaaliseen kipuun. Taipumus paljastaa viehätöksensä suhteen ulkopuoliseen ensisijaiselle kumppanille oli yhteydessä matalampaan koettuun kipuun kyseisen kumppanin kanssa. Lisäksi taustamuuttuja ikä oli myös tässä merkitsevä, mikä viittaa siihen, että iän kasvaessa seksuaalisen kivun määrä vähenee. Mallin selitysaste oli kuitenkin heikko (korjattu $R^2 = .04$).

Seitsemännessä mallissa (Taulukko 12, Malli 2) seksuaalisen toimintakyvyn kokonaispistemäärä oli riippuva muuttuja. Seksuaaliseen toimintakykyyn oli positiivisesti tilastollisesti merkitsevästi yhteydessä mustasukkaisuuden säätely, jaettu seksuaalisuus ja kumppanien hierarkia. Myötäilo oli negatiivisesti yhteydessä seksuaaliseen toimintakykyyn. Mitä enemmän oli taipumusta ensisijaisen kumppanin kanssa säädellä mustasukkaisuutta, ottaa kumppani mukaan seksuaaliseen toimintaan ja asettaa kumppanit tärkeysjärjestykseen, sitä korkeampi seksuaalisen toimintakyvyn taso oli ensisijaisen kumppanin kanssa. Myötäilon kokeminen ensisijaista kumppania kohtaan oli yhteydessä matalampaan seksuaaliseen toimintakykyyn saman kumppanin kanssa. Mallin selitysaste oli hyvä (korjattu $R^2 = .32$).

3.3.2 Miehillä

Monen suhteen ylläpitostrategioista ja seksuaalisesta toimintakyvystä muodostettiin neljä regressiomallia (Taulukot 13–16, Malli 2), joista kolme selitti yhtä seksuaalisen toimintakyvyn osa-aluetta (erektio, ejakulaatio ja tyytyväisyys) ja neljäs seksuaalisen toimintakyvyn kokonaispistemäärää. Kaikkiin malleihin otettiin mukaan kaikki yhdeksän monisuhteen ylläpitostrategiaa sekä ikä.

Ensimmäisen regressiomallissa (Taulukko 13, Malli 2) riippuvana muuttujana oli erektio. Mikään monisuidteiden ylläpitostrategioista ei selittänyt riippuvaa muuttujaa merkitsevästi. Mallin selitysaste oli heikko (mukautettu $R^2 = .01$). Toisessa mallissa (Taulukko 14, Malli 2) riippuva muuttuja oli ejakulaatio. Riippumattomista muuttujista mustasukkaisuuden säätely oli positiivisesti ja taustamuuttuja ikä negatiivisesti yhteydessä ejakulaatioon tilastollisesti merkitsevästi. Mitä enemmän mustasukkaisuuden tunteita käsiteltiin ensisijaisessa suhteessa, sitä parempi ejakulaatiokyky oli ensisijaisen kumppanin kanssa, kun taas korkeampi ikä oli yhteydessä heikompaan ejakulaatiokykyyn. Mallin selitysaste oli kohtalainen (korjattu $R^2 = .11$).

Kolmannessa mallissa (Taulukko 15, Malli 2) riippuvana muuttujana oli seksuaalinen tyytyväisyys. Strategioista mustasukkaisuuden säätely oli yhteydessä positiivisesti riippuvaan muuttujaan. Lastenhoito oli yhteydessä riippuvaan muuttujaan negatiivisesti. Mustasukkaisuuden käsittely ensisijaisen kumppanin kanssa oli siis yhteydessä korkeampaan seksuaaliseen tyytyväisyyteen samaisessa suhteessa, kun taas taipumus ottaa ensisijainen kumppani mukaan lastenhoitoon oli yhteydessä matalampaan tyytyväisyyteen tämän kumppanin kanssa. Mallin selitysaste oli hyvä (korjattu $R^2 = .34$).

Neljännessä mallissa (Taulukko 16, Malli 2) riippuva muuttuja oli seksuaalisen toimintakyvyn yhteispisteet. Ilmoitus viehätyksestä oli merkitsevästi yhteydessä negatiivisesti seksuaalisen toimintakyvyn yhteispisteisiin. Strategioista mustasukkaisuuden säätely oli merkitsevästi yhteydessä positiivisesti. Taipumus kertoa ensisijaiselle kumppanille viehätyksestään suhteen ulkopuoliseen oli yhteydessä matalampaan seksuaaliseen toimintakykyyn saman kumppanin kanssa, kun taas taipumus käsitellä mustasukkaisuuden tunteita ensisijaisen kumppanin kanssa oli yhteydessä korkeampaan seksuaaliseen toimintakykyyn ensisijaisen kumppanin kanssa. Mallin selitysaste oli kohtalainen (korjattu $R^2 = .21$).

3.4 Monisuhteiden ylläpitostrategiat kumppanien määrän ja seksuaalisen toimintakyvyn moderoijana

3.4.1 Naisilla

Kolmatta tutkimuskysymystä varten luotiin ensin lineaariset regressiomallit, joihin koottiin kumppanien määrä, monisuhteiden ylläpitostrategiat ja ikä (Taulukot 6–12, Malli 3). Eroja ensimmäiseen ja toiseen malliin oli, ettei myötäilo ja hierarkia ollut yhteydessä merkitsevästi kostuneisuuteen eikä avoimuus viehätystä ulkopuoliseen selittänyt kipua, kun kumppaneiden määrä oli huomioitu. Kumppanien määrällä ei ollut tilastollisesti merkitsevää yhteyttä tässä mallissa. Neljännessä mallissa selitettiin kumppanien määrän ja seksuaalisen toimintakyvyn yhteyttä lisäämällä kumppaneiden määrän ja monisuhteiden ylläpitostrategioiden interaktiotermi (Taulukot 6–12, Malli 4).

Neljänsissä malleissa jaettu parin ulkopuolinen seksuaalisuus oli tilastollisesti merkitsevä moderaattori tyytyväisyyteen kolmen tai useamman kumppanin ryhmässä verrattuna yhden kumppanin ryhmään. Yhden kumppanin ryhmässä jaettu seksuaalisuus oli positiivisesti yhteydessä tyytyväisyyteen, mutta kolmen tai useamman kumppanin ryhmässä yhteys oli vahvempi.

Mustasukkaisuuden säätely oli tilastollisesti merkitsevä moderaattori orgasmin osa-alueessa ensisijaisen kumppanin kanssa kahden kumppanin ryhmässä verrattuna yhden kumppanin ryhmään. Yksikumppanisilla taipumus säädellä mustasukkaisuuden tunteita ensisijaisen kumppanin kanssa oli lievästi yhteydessä korkeampaan orgasmikykyyn samaisen kumppanin kanssa, mutta kahden kumppanin ryhmässä mustasukkaisuuden säätely oli vahvemmin yhteydessä parempaan orgasmikykyyn ensisijaisen kumppanin kanssa kuin yksi kumppanisten ryhmässä.

Resurssien jako oli tilastollisesti merkitsevä moderaattori halussa, kiihottuneisuudessa ja seksuaalisen toimintakyvyn yhteispistemäärässä kolmen tai useamman kumppanin ryhmässä verrattuna yhden kumppanin ryhmään. Kolmen tai useamman kumppanin ryhmässä taipumus harkita resurssien jakoa ensisijaisen kumppanin kanssa oli yhteydessä matalampaan haluun, kiihottuneisuuteen ja yhteispisteisiin, kun taas yhden kumppanin ryhmässä resurssien jako ei ollut yhteydessä näihin muuttujiin.

Avoimuus viehätyksestä oli tilastollisesti merkitsevä moderaattori orgasmikyvyssä ensisijaisen kumppanin kanssa kahden kumppanin ryhmässä verrattuna yhden kumppanin ryhmään. Mitä enemmän yksi kumppaninen kommunikoi viehätyksestään suhteen ulkopuoliseen ensisijaisen kumppanin kanssa, sitä parempi orgasmikyky oli kyseisen kumppanin kanssa. Naisilla, joilla oli kaksi kumppania, avoimuus viehätyksestä ei ollut yhteydessä seksuaaliseen toimintakykyyn orgasmin kannalta. Ikä oli yhteydessä matalampiin pisteisiin tyytyväisyyden ja kivun osalta.

3.4.2 Miehillä

Myös miehillä ensin koottiin kumppanien määrä, monisuhteiden ylläpitostrategiat ja ikä regressiomalleihin (Taulukot 13–16, Malli 3). Erona ensimmäiseen ja toiseen malliin oli vain, että ikä oli tilastollisesti merkitsevästi yhteydessä alempiin pistemääriin erektiossa. Muuten merkitsevyydet ja niiden suunnat pysyivät samana. Monisuhteiden ylläpitostrategioiden interaktiovaikutuksesta kumppanien määrän ja seksuaalisen toimintakyvyn väliseen yhteyteen tehtiin neljä mallia (Taulukot 13–16, Malli 4).

Resurssien jako oli tilastollisesti merkitsevä moderaattori erektiossa kahden kumppanin ryhmässä ja yhteispistemäärässä kolmen tai useamman kumppanin ryhmässä verrattuna yhden kumppanin ryhmään. Miehillä, joilla oli kaksi kumppania, ja oli taipumusta harkita resurssien jakamista suhteiden välillä, oli korkeampi erektiokyky kuin yksikumppanisilla. Yksikumppanisilla taipumus harkita resurssien jakoa oli yhteydessä matalampaan erektiokykyyn. Lisäksi kolmen tai useamman kumppanin ryhmässä resurssien jako oli yhteydessä korkeampiin yhteispisteisiin, kun taas yhden kumppanin ryhmässä yhteys oli negatiivinen.

Hierarkia oli tilastollisesti merkitsevä moderaattori tyytyväisyydessä kahden kumppanin ryhmässä verrattuna yhden kumppanin ryhmään. Kahden kumppanin ryhmässä taipumus laittaa kumppanit tärkeysjärjestykseen oli yhteydessä korkeampaan tyytyväisyyteen ensisijaisen kumppanin kanssa. Yhden kumppanin ryhmässä yhteys oli negatiivinen eli taipumus laittaa kumppanit tärkeysjärjestykseen oli yhteydessä matalampiin pisteisiin tyytyväisyydessä ensisijaisen kumppanin kanssa.

Seksuaaliterveydestä huolehtiminen oli tilastollisesti merkitsevä moderaattori yhteispisteissä kahden kumppanin ryhmässä verrattuna yhden kumppanin ryhmään. Kaksikumppaniset miehet, joilla oli taipumusta keskustella ja huolehtia ehkäisystä sekä seksitaudeista ensisijaisen

kumppanin kanssa saivat korkeampia yhteispisteitä samaisen kumppanin kanssa. Yhden kumppanin ryhmässä seksuaaliterveydestä huolehtiminen ei ollut yhteydessä yhteispisteisiin.

Monisuhteiden ylläpitostrategioista avoimuus viehätystä suhteen ulkopuoliseen oli tilastollisesti merkitsevä moderaattori seksuaalisen toimintakyvyn yhteispisteissä kahden kumppanin ryhmässä verrattuna yhden kumppanin ryhmään. Kahden kumppanin ryhmässä taipumus jakaa viehätystä suhteen ulkopuoliseen ensisijaiselle kumppanille oli yhteydessä matalampiin seksuaalisen toimintakyvyn yhteispisteisiin saman kumppanin kanssa. Yhden kumppanin ryhmässä avoimuus viehätystä ensisijaisen kumppanin kanssa oli yhteydessä korkeampiin seksuaalisen toimintakyvyn pisteisiin.

Jaettu seksuaalisuus oli tilastollisesti merkitsevä moderaattori yhteispistemäärässä kahden kumppanin ryhmässä verrattuna yhden kumppanin ryhmään. Mitä enemmän yksikumppaniset miehet kokivat jaettua seksuaalisuutta ensisijaisen kumppanin kanssa, sitä seksuaalisesti tyytyväisempiä he olivat. Miehillä, joilla oli kaksi kumppania, jaettu seksuaalisuus oli negatiivisesti yhteydessä tyytyväisyyteen eli mitä vähemmän he kokivat jaettua seksuaalisuutta, sitä tyytyväisempiä he olivat. Lisäksi taustamuuttuja ikä oli yhteydessä matalampiin pisteisiin erektiossa, ejakulaatiossa ja yhteispistemäärässä.

Taulukko 6.

Haluun vaikuttavat tekijät naisilla

	Malli 1		Malli 2		Malli 3		Malli 4	
Muuttujat	β	p	β	p	β	p	β	p
Ikä	-.12	.06	-.10	.11	-.11	.08	-.11	.08
2 kumppania	-.03	.64			.04	.52	.02	.81
3+ kumppania	.04	.60			.08	.27	.11	.22
Avoimuus viehätystä			0.02	.81	.01	.93	-.06	.56
Mustasukkaisuuden säätely			0.01	0.91	.01	.94	.07	.46
Lasten hoito			-0.07	0.26	-.07	.25	-.07	.42
Myötäilo			-0.30	.001***	-.32	.001***	-.24	.04*
Jaettu seksuaalisuus			0.51	.001***	.50	.001***	.38	.001***
Hierarkia			0.14	.03*	.15	.02*	.156	.16
Resurssienjako			-0.30	.62	-.09	.18	.08	.32
Seksuaaliterveys			0.01	.82	.03	.79	-.06	.47
Maineen hallinnointi			0.06	.37	.06	.36	.10	.31
2 kumppania vs. 1 kumppani [†]								
2 × Avoimuus viehätystä							.07	.42
2 × Mustasukkaisuuden säätely							-.03	.75
2 × Lastenhoito							.05	.53
2 × Myötäilo							-.02	.86
2 × Jaettu seksuaalisuus							.09	.40
2 × Hierarkia							-.01	.89
2 × Resurssien jako							-.06	.40
2 × Seksuaaliterveys							.10	.17
2 × Maineen hallinnointi							-.05	.59
3+ kumppania vs. 1 kumppani [†]								
3+ × Avoimuus viehätystä							.04	.71
3+ × Mustasukkaisuuden säätely							-.010	.20
3+ × Lastenhoito							-.02	.82
3+ × Myötäilo							-.13	.20
3+ × Jaettu seksuaalisuus							.12	.20
3+ × Hierarkia							.03	.75
3+ × Resurssien jako							-.16	.04*
3+ × Seksuaaliterveys							.05	.53
3+ × Maineen hallinnointi							-.05	.51

< .001***, < .01**, < .05*

[†]Referenssikategoriana yhden kumppanin ryhmä

Taulukko 7.

Kiihottuneisuuteen vaikuttavat tekijät naisilla

	Malli 1		Malli 2		Malli 3		Malli 4	
	β	p	β	p	β	p	β	p
Ikä	-.08	.11	-.08	.16	-.08	.18	-.06	.31
2 kumppania	-0.01	.90			.03	.61	-.002	.98
3+ kumppania	-0.01	.92			-.03	.65	-.07	.43
Avoimuus viehätystä			.06	.42	.06	.40	.12	.21
Mustasukkaisuuden säätely			.09	.17	.09	.18	.01	.87
Lasten hoito			-.04	.50	-.04	.46	.001	.99
Myötäilo			-.23	.003**	-.22	.01*	-.19	.08
Jaettu seksuaalisuus			.42	.001***	.42	.001***	.29	.02*
Hierarkia			.17	.01*	.17	.02*	.25	.02
Resurssienjako			-.08	.203	-.12	.19	-.05	.50
Seksuaaliterveys			-.01	.97	.02	.99	.01	.86
Maineen hallinnointi			-.03	.63	-.04	.58	.08	.43
2 kumppania vs. 1 kumppani [†]								
2 × Avoimuus viehätystä							-.09	.30
2 × Mustasukkaisuuden säätely							.08	.39
2 × Lastenhoito							.02	.84
2 × Myötäilo							-.01	.90
2 × Jaettu seksuaalisuus							.17	.10
2 × Hierarkia							-.16	.11
2 × Resurssien jako							.06	.39
2 × Seksuaaliterveys							-.04	.62
2 × Maineen hallinnointi							-.15	.13
3+ kumppania vs. 1 kumppani [†]								
3+ × Avoimuus viehätystä							-.01	.97
3+ × Mustasukkaisuuden säätely							.06	.48
3+ × Lastenhoito							-.01	.87
3+ × Myötäilo							.02	.86
3+ × Jaettu seksuaalisuus							.10	.27
3+ × Hierarkia							-.01	.92
3+ × Resurssien jako							-.16	.05*
3+ × Seksuaaliterveys							-.02	.82
3+ × Maineen hallinnointi							-.08	.31

< .001***, < .01**, < .05*

[†]Referenssikategoriana yhden kumppanin ryhmä

Taulukko 8.

Kostuneisuuteen vaikuttavat tekijät naisilla

	Malli 1		Malli 2		Malli 3		Malli 4	
	β	p	β	p	β	p	β	p
Ikä	-.07	.29	-.08	.23	-.06	.35	-.03	.66
2 kumppania	-.15	.03*			-.12	.08	-.16	.03*
3+ kumppania	-.10	.13			-.12	.10	-.13	.15
Avoimuus viehätystä			.04	.66	.05	.51	.08	.44
Mustasukkaisuuden säätely			.19	.10	.13	.08	.06	.53
Lasten hoito			-.05	.42	-.04	.50	.02	.78
Myötäilo			-.21	.01*	-.16	.05	-.10	.41
Jaettu seksuaalisuus			.27	.001***	.27	.001***	.15	.23
Hierarkia			.17	.02*	.11	.07	.11	.09
Resurssienjako			-.01	.92	-.09	.29	-.01	.91
Seksuaaliterveys			-.06	.32	-.07	.27	-.02	.78
Maineen hallinnointi			-.03	.70	-.02	.72	.12	.31
2 kumppania vs. 1 kumppani [†]								
2 × Avoimuus viehätystä							.01	.89
2 × Mustasukkaisuuden säätely							.07	.23
2 × Lastenhoito							-.10	.24
2 × Myötäilo							-.05	.61
2 × Jaettu seksuaalisuus							.08	.27
2 × Hierarkia							-.08	.43
2 × Resurssien jako							.09	.26
2 × Seksuaaliterveys							-.14	.15
2 × Maineen hallinnointi							-.17	.07
3+ kumppania vs. 1 kumppani [†]								
3+ × Avoimuus viehätystä							.02	.87
3+ × Mustasukkaisuuden säätely							.05	.60
3+ × Lastenhoito							.04	.63
3+ × Myötäilo							-.08	.40
3+ × Jaettu seksuaalisuus							.08	.22
3+ × Hierarkia							.05	.48
3+ × Resurssien jako							-.10	.35
3+ × Seksuaaliterveys							-.01	.95
3+ × Maineen hallinnointi							-.11	.21

< .001***, < .01**, < .05*

[†]Referenssikategoriana yhden kumppanin ryhmä

Taulukko 9.

Orgasmiin vaikuttavat tekijät naisilla

	Malli 1		Malli 2		Malli 3		Malli 4	
	β	p	β	p	β	p	β	p
Ikä	.09	.18	.10	.11	.12	.07	.09	.33
2 kumppania	-.03	.62			-.06	.38	-.07	.38
3+ kumppania	-.04	.61			-.11	.15	-.18	.06
Avoimuus viehätystä			-.04	.62	-.03	.76	.07	.50
Mustasukkaisuuden säätely			.07	.37	.07	.34	-.03	.75
Lasten hoito			.02	.71	.03	.67	.07	.45
Myötäilo			-.05	.55	-.01	.90	-.05	.66
Jaettu seksuaalisuus			.32	.001***	.32	.001***	.28	.03*
Hierarkia			.13	.08	.11	.12	.10	.40
Resurssienjako			-.05	.47	-.06	.42	-.06	.47
Seksuaaliterveys			.01	.95	.01	.99	.02	.86
Maineen hallinnointi			-.05	.50	-.05	.44	-.04	.73
2 kumppania vs. 1 kumppani [†]								
2 × Avoimuus viehätystä							-.22	.02*
2 × Mustasukkaisuuden säätely							.21	.04*
2 × Lastenhoito							.02	.85
2 × Myötäilo							.13	.18
2 × Jaettu seksuaalisuus							-.03	.80
2 × Hierarkia							.06	.57
2 × Resurssien jako							.02	.81
2 × Seksuaaliterveys							-.05	.52
2 × Maineen hallinnointi							-.02	.86
3+ kumppania vs. 1 kumppani [†]								
3+ × Avoimuus viehätystä							.05	.68
3+ × Mustasukkaisuuden säätely							.06	.49
3+ × Lastenhoito							-.003	.97
3+ × Myötäilo							.03	.81
3+ × Jaettu seksuaalisuus							.08	.44
3+ × Hierarkia							-.03	.76
3+ × Resurssien jako							-.08	.36
3+ × Seksuaaliterveys							.001	.99
3+ × Maineen hallinnointi							.05	.55

< .001***, < .01**, < .05*

[†]Referenssikategoriana yhden kumppanin ryhmä

Taulukko 10.

Tyytyväisyyteen vaikuttavat tekijät naisilla

	Malli 1		Malli 2		Malli 3		Malli 4	
	β	p	β	p	β	p	β	p
Ikä	-.13	.06	-.09	.11	-.09	.13	-.12	.05*
2 kumppania	.01	.912			.04	.52	.01	.89
3+ kumppania	.002	.98			-.02	.74	-.02	.87
Avoimuus viehätystä			-.01	.86	-.01	.90	.06	.48
Mustasukkaisuuden säätely			.24	.001***	.24	.001***	.25	.01*
Lasten hoito			-.10	.08	-.11	.07	-.06	.45
Myötäilo			-.20	.01*	-.20	.01*	-.14	.21
Jaettu seksuaalisuus			.40	.001***	.40	.001***	.18	.11
Hierarkia			.17	.01*	.18	.01*	.14	.20
Resurssienjako			-.04	.48	-.05	.45	-.06	.47
Seksuaaliterveys			.03	.57	.04	.53	.04	.65
Maineen hallinnointi			0.001	.98	-.004	.96	-.07	.46
2 kumppania vs. 1 kumppani [†]								
2 × Avoimuus viehätystä							-.08	.38
2 × Mustasukkaisuuden säätely							.04	.63
2 × Lastenhoito							-.03	.69
2 × Myötäilo							.01	.95
2 × Jaettu seksuaalisuus							.11	.26
2 × Hierarkia							-.01	.95
2 × Resurssien jako							.08	.26
2 × Seksuaaliterveys							.02	.83
2 × Maineen hallinnointi							.07	.43
3+ kumppania vs. 1 kumppani [†]								
3+ × Avoimuus viehätystä							-.06	.57
3+ × Mustasukkaisuuden säätely							-.10	.22
3+ × Lastenhoito							.06	.48
3+ × Myötäilo							-.10	.30
3+ × Jaettu seksuaalisuus							.28	.002**
3+ × Hierarkia							.06	.50
3+ × Resurssien jako							-.10	.18
3+ × Seksuaaliterveys							-.06	.41
3+ × Maineen hallinnointi							-.01	.94

< .001***, < .01**, < .05*

[†]Referenssikategoriana yhden kumppanin ryhmä

Taulukko 11.

Kipuun vaikuttavat tekijät naisilla

	Malli 1		Malli 2		Malli 3		Malli 4	
	β	p	β	p	β	p	β	p
Ikä	-.20	.004**	-.19	.004**	-.20	.003**	-.22	.002**
2 kumppania	.003	.97			.03	.73	-.01	.91
3+ kumppania	-.05	.45			-.02	.77	.01	.94
Avoimuus viehätystä			-.17	.05*	-.17	.06	-.28	.01*
Mustasukkaisuuden säätely			-.01	.87	-.01	.85	.02	.82
Lasten hoito			.11	.07	-.12	.08	-.16	.07
Myötäilo			.02	.83	.02	.82	-.01	.92
Jaettu seksuaalisuus			-.003	.97	-.003	.98	.10	.47
Hierarkia			-.07	.33	-.07	.37	-.03	.84
Resurssienjako			-.02	.77	-.02	.76	-.09	.31
Seksuaaliterveys			-.03	.68	-.03	.71	-.08	.35
Maineen hallinnointi			-.11	.14	-.11	.13	-.18	.09
2 kumppania vs. 1 kumppani [†]								
2 × Avoimuus viehätystä							.16	.11
2 × Mustasukkaisuuden säätely							-.08	.43
2 × Lastenhoito							.02	.82
2 × Myötäilo							.02	.84
2 × Jaettu seksuaalisuus							-.09	.44
2 × Hierarkia							-.14	.21
2 × Resurssien jako							.11	.20
2 × Seksuaaliterveys							.06	.49
2 × Maineen hallinnointi							.03	.82
3+ kumppania vs. 1 kumppani [†]								
3+ × Avoimuus viehätystä							.12	.31
3+ × Mustasukkaisuuden säätely							-.11	.24
3+ × Lastenhoito							.05	.62
3+ × Myötäilo							-.01	.97
3+ × Jaettu seksuaalisuus							-.04	.70
3+ × Hierarkia							.05	.61
3+ × Resurssien jako							.07	.43
3+ × Seksuaaliterveys							.04	.59
3+ × Maineen hallinnointi							.10	.28

< .001***, < .01**, < .05*

[†]Referenssikategoriana yhden kumppanin ryhmä

Taulukko 12.

Yhteispisteisiin vaikuttavat tekijät naisilla

	Malli 1		Malli 2		Malli 3		Malli 4	
	β	p	β	p	β	p	β	p
Ikä	-.11	.10	-.09	.12	-.08	.16	-.09	.14
2 kumppania	-.05	.46			-.01	.86	-.05	.47
3+ kumppania	-.03	.65			-.05	.43	-.07	.41
Avoimuus viehätystä			-.01	.85	-.01	.94	.02	.80
Mustasukkaisuuden säätely			.13	.05*	.13	.05*	.09	.26
Lasten hoito			-.08	.18	-.08	.18	-.03	.66
Myötäilo			-.25	.001***	-.23	.002**	-.19	.08
Jaettu seksuaalisuus			.50	.001***	.50	.001***	.34	.002**
Hierarkia			.19	.003**	.18	.01*	.19	.08
Resurssienjako			-.06	.33	-.06	.31	-.04	.64
Seksuaaliterveys			-.004	.94	-.004	.94	-.02	.81
Maineen hallinnointi			-.03	.66	-.03	.64	.01	.88
2 kumppania vs. 1 kumppani [†]								
2 × Avoimuus viehätystä							.06	.49
2 × Mustasukkaisuuden säätely							.08	.38
2 × Lastenhoito							-.004	.95
2 × Myötäilo							.03	.77
2 × Jaettu seksuaalisuus							.10	.33
2 × Hierarkia							-.06	.52
2 × Resurssien jako							.06	.42
2 × Seksuaaliterveys							-.01	.94
2 × Maineen hallinnointi							-.07	.45
3+ kumppania vs. 1 kumppani [†]								
3+ × Avoimuus viehätystä							.03	.75
3+ × Mustasukkaisuuden säätely							-.03	.71
3+ × Lastenhoito							.03	.68
3+ × Myötäilo							-.07	.48
3+ × Jaettu seksuaalisuus							.17	.06
3+ × Hierarkia							.04	.68
3+ × Resurssien jako							-.15	.05*
3+ × Seksuaaliterveys							-.001	.99
3+ × Maineen hallinnointi							-.03	.70

< .001***, < .01**, < .05*

[†]Referenssikategoriana yhden kumppanin ryhmä

Taulukko 13.

Erektioon vaikuttavat tekijät miehillä

	Malli 1		Malli 2		Malli 3		Malli 4	
	β	p	β	p	β	p	β	p
Ikä	.26	.005	-.18	.07	-.24	.01*	-.27	.01*
2 kumppania	.17	.06			.18	.10	.18	.14
3+ kumppania	.33	.001***			.35	.003**	.37	.004**
Avoimuus viehätystä			-.13	.28	-.10	.39	-.04	.82
Mustasukkaisuuden säätely			.13	.27	.08	.52	.19	.20
Lasten hoito			.002	.99	-.01	.93	-.02	.86
Myötäilo			.16	.21	.04	.75	.15	.45
Jaettu seksuaalisuus			-.001	.99	-.01	.93	-.14	.46
Hierarkia			-.09	.41	.01	.90	.04	.84
Resurssienjako			.08	.45	.07	.49	-.07	.61
Seksuaaliterveys			.08	.43	.05	.65	.13	.36
Maineen hallinnointi			.11	.29	.13	.18	.13	.30
2 kumppania vs. 1 kumppani [†]								
2 × Avoimuus viehätystä							-.11	.44
2 × Mustasukkaisuuden säätely							-.26	.11
2 × Lastenhoito							-.03	.78
2 × Myötäilo							-.08	.61
2 × Jaettu seksuaalisuus							.18	.22
2 × Hierarkia							-.17	.30
2 × Resurssien jako							.39	.004**
2 × Seksuaaliterveys							.05	.68
2 × Maineen hallinnointi							.06	.61
3+ kumppania vs. 1 kumppani [†]								
3+ × Avoimuus viehätystä							-.06	.74
3+ × Mustasukkaisuuden säätely							-.13	.52
3+ × Lastenhoito							.01	.92
3+ × Myötäilo							-.14	.45
3+ × Jaettu seksuaalisuus							.17	.34
3+ × Hierarkia							-.02	.93
3+ × Resurssien jako							.13	.43
3+ × Seksuaaliterveys							-.13	.34
3+ × Maineen hallinnointi							-.07	.60

< .001***, < .01**, < .05*

[†]Referenssikategoriana yhden kumppanin ryhmä

Taulukko 14.

Ejakulaatioon vaikuttavat tekijät miehillä

	Malli 1		Malli 2		Malli 3		Malli 4	
	β	<i>p</i>	β	<i>p</i>	β	<i>p</i>	β	<i>p</i>
Ikä	-.28	.002**	-.23	.01*	-.26	.01*	-.28	.01*
2 kumppania	.06	.53			.03	.76	.04	.73
3+ kumppania	.18	.07			.14	.22	.07	.56
Avoimuus viehätyksestä			-.05	.67	-.04	.75	-.12	.45
Mustasukkaisuuden säätely			.34	.004**	.32	.01*	.35	.02*
Lasten hoito			.06	.58	.06	.56	.07	.59
Myötäilo			-.07	.59	-.10	.45	.16	.41
Jaettu seksuaalisuus			.03	.81	.02	.86	-.32	.09
Hierarkia			-.06	.54	-.03	.81	-.36	.12
Resurssienjako			.01	.90	.01	.93	.04	.75
Seksuaaliterveys			-.09	.5436	-.10	.31	-.30	.03*
Maineen hallinnointi			-.04	.67	-.03	.75	-.08	.50
2 kumppania vs. 1 kumppani [†]								
2 × Avoimuus viehätyksestä							-.15	.31
2 × Mustasukkaisuuden säätely							.21	.20
2 × Lastenhoito							-.02	.84
2 × Myötäilo							-.17	.26
2 × Jaettu seksuaalisuus							.26	.08
2 × Hierarkia							.28	.10
2 × Resurssien jako							.01	.92
2 × Seksuaaliterveys							.15	.23
2 × Maineen hallinnointi							.22	.07
3+ kumppania vs. 1 kumppani [†]								
3+ × Avoimuus viehätyksestä							.01	.94
3+ × Mustasukkaisuuden säätely							-.11	.60
3+ × Lastenhoito							-.06	.71
3+ × Myötäilo							-.13	.47
3+ × Jaettu seksuaalisuus							.32	.07
3+ × Hierarkia							-.12	.55
3+ × Resurssien jako							.09	.58
3+ × Seksuaaliterveys							.07	.57
3+ × Maineen hallinnointi							.03	.80

< .001***, < .01**, < .05*

[†]Referenssikategoriana yhden kumppanin ryhmä

Taulukko 15.

Tyytyväisyyteen vaikuttavat tekijät miehillä

	Malli 1		Malli 2		Malli 3		Malli 4	
	β	p	β	p	β	p	β	p
Ikä	-.10	.31	-.02	.77	-.05	.58	.04	.59
2 kumppania	-.10	.32			-.18	.05	-.15	.15
3+ kumppania	.02	.84			-.15	.11	-.18	.09
Avoimuus viehätystä			-.12	.21	-.13	.17	-.01	.93
Mustasukkaisuuden säätely			.69	.001***	.71	.001***	.62	.001***
Lasten hoito			-.30	.001***	-.27	.001**	-.35	.003**
Myötäilo			-.10	.34	-.01	.91	-.15	.35
Jaettu seksuaalisuus			-.05	.62	-.06	.57	.04	.82
Hierarkia			-.01	.93	-.06	.50	-.15	.39
Resurssienjako			.09	.30	.10	.28	.08	.47
Seksuaaliterveys			-.09	.30	-.06	.46	-.11	.33
Maineen hallinnointi			.12	.15	.11	.19	.04	.71
2 kumppania vs. 1 kumppani [†]								
2 × Avoimuus viehätystä							-.16	.17
2 × Mustasukkaisuuden säätely							.24	.08
2 × Lastenhoito							.12	.23
2 × Myötäilo							.12	.35
2 × Jaettu seksuaalisuus							-.26	.03*
2 × Hierarkia							.28	.04*
2 × Resurssien jako							-.13	.23
2 × Seksuaaliterveys							.06	.57
2 × Maineen hallinnointi							.07	.46
3+ kumppania vs. 1 kumppani [†]								
3+ × Avoimuus viehätystä							-.06	.70
3+ × Mustasukkaisuuden säätely							-.28	.10
3+ × Lastenhoito							.07	.56
3+ × Myötäilo							.28	.07
3+ × Jaettu seksuaalisuus							.02	.89
3+ × Hierarkia							-.14	.39
3+ × Resurssien jako							.25	.08
3+ × Seksuaaliterveys							.05	.64
3+ × Maineen hallinnointi							.03	.75

< .001***, < .01**, < .05*

[†]Referenssikategoriana yhden kumppanin ryhmä

Taulukko 16.

Yhteispisteisiin vaikuttavat tekijät miehillä

	Malli 1		Malli 2		Malli 3		Malli 4	
	β	p	β	p	β	p	β	p
Ikä	-.28	.02*	-.12	.09	-.12	.19	-.16	.08
2 kumppania	.09	.33	-.’’		-.004	.97	-.08	.48
3+ kumppania	.17	.09			.01	.92	.02	.86
Avoimuus viehätyksestä			-.28	.01*	-.28	.01*	-.22	.13
Mustasukkaisuuden säätely			.59	.001***	.59	.001***	.53	.001***
Lasten hoito			-.09	.32	-.09	.34	-.14	.26
Myötäilo			.04	.70	.04	.72	.05	.76
Jaettu seksuaalisuus			.05	.65	.05	.66	-.06	.70
Hierarkia			-.10	.31	-.10	.36	-.26	.17
Resurssienjako			.08	.41	.08	.42	.001	.99
Seksuaaliterveys			.03	.78	.03	.79	-.11	.37
Maineen hallinnointi			.12	.17	.13	.19	.07	.51
2 kumppania vs. 1 kumppani [†]								
2 × Avoimuus viehätyksestä							-.35	.007**
2 × Mustasukkaisuuden säätely							.15	.30
2 × Lastenhoito							.17	.10
2 × Myötäilo							.14	.28
2 × Jaettu seksuaalisuus							.06	.67
2 × Hierarkia							.26	.08
2 × Resurssien jako							.05	.69
2 × Seksuaaliterveys							.32	.004**
2 × Maineen hallinnointi							.05	.65
3+ kumppania vs. 1 kumppani [†]								
3+ × Avoimuus viehätyksestä							.05	.76
3+ × Mustasukkaisuuden säätely							-.21	.23
3+ × Lastenhoito							-.06	.65
3+ × Myötäilo							.05	.77
3+ × Jaettu seksuaalisuus							.14	.36
3+ × Hierarkia							-.05	.76
3+ × Resurssien jako							.34	.03*
3+ × Seksuaaliterveys							.004	.97
3+ × Maineen hallinnointi							.08	.47

< .001***, < .01**, < .05*

[†]Referenssikategoriana yhden kumppanin ryhmä

4 Pohdinta

Tämän tutkimuksen tarkoituksena oli tarkastella, onko kumppanien määrällä ja monisuhteiden ylläpitostrategioilla yhteyttä seksuaaliseen toimintakykyyn ja sen osa-alueisiin naisilla sekä miehillä ensisijaiseksi raportoidun kumppanin kanssa. Lisäksi tutkittiin, mitkä monisuhteiden ylläpitostrategiat moderoivat kumppanien määrän ja seksuaalisen toimintakyvyn välistä yhteyttä. Hypoteesina oli, että kumppanien määrä ei ole suorasti yhteydessä seksuaaliseen toimintakykyyn, mutta monisuhdeylläpitostrategiat ovat yhteydessä seksuaaliseen toimintakykyyn sekä moderoivat kumppanien määrän ja seksuaalisen toimintakyvyn yhteyttä. Kumppanit jaettiin kolmeen ryhmään: yksi kumppani, kaksi kumppania ja kolme kumppania tai enemmän. Tutkimuksessa verrattiin kahden ja kolmen tai useamman kumppanin ryhmää yhden kumppanin ryhmään.

Kumppanien määrä oli tilastollisesti merkitsevästi yhteydessä vain yksittäisiin seksuaalisen toimintakyvyn osa-alueisiin. Naisilla monen suhteen ylläpitostrategioista myötäilo oli yhteydessä heikompaan seksuaaliseen toimintakykyyn (halu, kiihottuneisuus, kostuneisuus, tyytyväisyys, yhteispisteet). Korkeampaan seksuaaliseen toimintakykyyn olivat yhteydessä naisilla parin jaettu seksuaalisuus (halu, kiihottuneisuus, kostuneisuus, orgasmi, tyytyväisyys, yhteispisteet) ja kumppanien hierarkia (halu, kiihottuneisuus, kostuneisuus, tyytyväisyys, yhteispisteet). Miehillä strategioista mustasukkaisuuden säätely oli yhteydessä korkeampiin pisteisiin ejakulaatiossa, tyytyväisyydessä ja kokonaispisteissä. Lastenhoito oli yhteydessä matalampiin pisteisiin tyytyväisyydessä. Ilmoitus viehätyksestä oli yhteydessä matalampiin kokonaispisteisiin. Taustamuuttaja ikä oli yhteydessä vain matalampiin pisteisiin ejakulaatiossa. Merkitseviä moderoijia kumppanien määrän ja seksuaalisen toimintakyvyn välillä naisilla sekä miehillä olivat parin jaettu seksuaalisuus, resurssien jako ja avoimuus viehätyksestä. Naisilla mustasukkaisuuden säätely oli myös merkitsevä moderoija ja miehillä kumppanien hierarkia ja seksuaaliterveydestä huolehtiminen.

4.1 Kumppanien määrä ja seksuaalinen toimintakyky

Aiemman tutkimuksen mukaan seksuaalinen tyytyväisyys on samankaltaista monogaamisilla ja monisuhteisilla (Conley ym., 2018; Wood ym., 2018). Tulokset eivät olleet hypoteesin mukaisia, sillä tutkimuksessa löydettiin kaksi tilastollisesti merkitsevää yhteyttä kumppanien määrän ja seksuaalisen toimintakyvyn yhteydestä naisilla ja miehillä ensisijaiseksi raportoidun kumppanin kanssa. Naisilla kostuneisuuden pistemäärät olivat alhaisempia niillä, joilla oli

kaksi kumppania verrattuna yhden kumppanin ryhmään. Miehillä erektiossa oli korkeampia pistemääriä niillä, joilla oli kolme tai useampi kumppani verrattuna yhden kumppanin ryhmään. Naisilla ja miehillä oli eri mittarit seksuaaliselle toimintakyvylle, joten tulokset eivät ole täysin vertailtavissa.

Naiset, jotka raportoivat kaksi kumppania saivat alhaisempia pistemääriä kostuneisuudessa kuin naiset, jotka raportoivat yhden kumppanin. Naisten alempaa kostuneisuutta kahden kumppanin ryhmässä ensisijaisen kumppanin kanssa voisi selittää esimerkiksi se, että naisten seksuaalinen toimintakyky on riippuvainen osittain kumppanikohtaisista tekijöistä (Gunst ym., 2017). Kostuneisuus voi olla siis eri tasoista eri kumppanien kanssa, sillä ainakin tyytyväisyydessä on havaittu eroja kumppanien välillä (Muisse ym., 2019). Kyseissä tutkimuksissa korkeampi tyytyväisyys toissijaisen kumppanin kanssa oli yhteydessä matalampaan tyytyväisyyteen ensisijaisen kumppanin kanssa.

Kuitenkaan kumppanien määrällä ei ollut yhteyttä useimpiin seksuaalisen toimintakyvyn osa-alueisiin ja naisten seksuaaliseen toimintakykyyn vaikuttavatkin monet muut tekijät kuten kehonkuva ja parisuhteen laatu, parisuhteen pituus ja kumppanin yhteensopivuus (Klusmann, 2002; Wallwiener ym., 2016; Witting ym., 2008). Lisäksi on havaittu, että biologiset tekijät (Jiann ym., 2009), terveyteen liittyvät tekijät, kumppanin ikä ja synnytettyjen lasten määrä (Chedraui ym., 2011) ja fyysinen sekä psyykkinen terveys, stressi, abortit ja koettu seksuaaliväkivalta (McCool-Myers ym., 2018) ovat yhteydessä naisten seksuaaliseen toimintakykyyn.

Miehet, joilla oli kolme tai useampia kumppaneita, saivat korkeampia pisteitä erektion osa-alueessa ensisijaisen kumppanin kanssa verrattuna yksikumppanisiin miehiin. Tätä voi selittää se, että miehillä erektio-ongelmien on havaittu olevan yhteydessä alhaisempaan kumppanien määrään (Przydacz ym., 2024). Suurempi kumppanien määrä voikin olla yhteydessä parempaan erektiokykyyn ensisijaisen kumppanin kanssa. Korkeampi määrä yhdyntöjä on havaittu olevan yhteydessä parempaan erektiokykyyn miehillä (Koskimäki ym., 2008), joten voi olla mahdollista, että monta kumppania ja aktiivinen seksielämä tukee kykyä saada erektioita. Miehillä on myös havaittu, että korkeampi tyytyväisyys toissijaisen kumppanin kanssa on yhteydessä myös korkeampaan seksuaaliseen tyytyväisyyteen ensisijaisessa suhteessa (Muisse ym., 2019). Merkitsevyiksi ei kuitenkaan havaittu muissa osa-alueissa. Miesten seksuaaliseen toimintakykyyn vaikuttavatkin monet muut psykologiset ja biologiset tekijät, kuten

neurokemiallinen säätely, verenkierron hallinta, stressi, masennus, suorituspainet tai parisuhteen dynamiikka tai halujen eripaisuus (Kandeel ym., 2001; Nimbi ym., 2020).

4.2 Monisuhteiden ylläpitostrategiat ja seksuaalinen toimintakyky

Tutkimuksessa havaittiin useiden strategioiden ensisijaisen kumppanin kanssa olevan yhteydessä korkeampiin tai matalampiin pisteisiin seksuaalisessa toimintakyvyssä ensisijaisen kumppanin kanssa sekä naisilla että miehillä. Yllättävää oli, että myötäilo oli yhteydessä matalampaan seksuaaliseen toimintakykyyn halun, kiihottuneisuuden, kostuneisuuden, tyytyväisyyden ja yhteispisteiden alueissa naisilla muttei ollut tilastollisesti merkitsevästi yhteydessä mihinkään toimintakyvyn osa-alueeseen miehillä.

Negatiivista yhteyttä naisilla myötäilon ja seksuaalisen toimintakyvyn välillä voivat selittää eri suhdemuodot. Aiemmassa tutkimuksessa on havaittu, että avoimessa suhteessa olevat kokivat vähemmän myötäiloa kuin polyamorisessa suhteessa olevat (Buczel ym., 2024). Tässä tutkimuksessa ei kuitenkaan tarkasteltu suhdeidentiteettiä vaan kumppanien määrää, joten suhdeidentiteetin vaikutusta tuloksiin voidaan vain arvailla. Lisäksi on esitetty, että myötäiloa voi kokea pinnallisemmin ”ilona toisen puolesta” tai kokea syvemmin kiihottuneisuutta, kun todistaa kumppanin romanttista tai seksuaalista kanssakäymistä toisen kanssa (Arter & Bunge, 2024). Yksilön kokema pinnallisempi iloisuus voi siirtää huomion yhteisestä seksuaalisesta kokemuksesta kumppanin toiseen suhteeseen, jolloin vaikka myötäilon kokemus on korkea, se ei heijastele ensisijaiseen suhteeseen korkeampana seksuaalisena toimintakykynä. Voi olla myös, että alhaisempaa seksuaalista toimintakykyä kokeva voi tuntea enemmän myötäiloa, sillä kumppani saa toteuttaa itseään toisten kumppanien kanssa, jolloin ensisijaisella kumppanilla ei ole painetta tyydyttää kumppanin seksuaalisia tarpeita.

Ihmiset kokevat myös eri asiat tärkeiksi suhteissa (Hunter & Stockwell, 2022). Pidemmissä ja ensisijaisissa suhteissa myös hoivalla voi olla suurempi arvo kuin erotiikalla (Larva ym., 2024), jolloin seksuaalinen halu kumppania kohtaan ei ole niin korkea. Tällöin ei välttämättä halua olla kumppaninsa seksuaalisen halun ainoa kohde, jolloin kumppanin halu ulkopuolista kohtaan ei koeta uhkana suhteelle ja mustasukkaisuuden sijasta voi kokea myötäiloa.

Jaettu parin ulkopuolinen seksuaalisuus oli naisilla merkitsevästi yhteydessä kaikkiin seksuaalisen toimintakyvyn osa-alueisiin lukuun ottamatta kipua. Jos yksilöllä on suurempi taipumus ottaa ensisijainen kumppani mukaan seksuaalisiin fantasioihin tai seksuaaliseen

toimintaa, oli se yhteydessä parempaan seksuaaliseen toimintakykyyn kyseisen kumppanin kanssa. Tämä voisi selittyä esimerkiksi yhteisesti jaetuilla kokemuksilla, turvallisuuden tunteella, paremmalla seksuaalisella kommunikaatiolla ja lisääntyneellä läheisyydellä ja luottamuksella. Jaettu parin ulkopuolisen seksuaalisuuden on havaittu olevan yhteydessä parempaan seksuaaliseen laatuun (Mogilski ym., 2026). Myös seksuaalisten mieltymisten paljastamisen on havaittu olevan yhteydessä seksuaalisen tyytyväisyyteen (Rehman ym., 2011). Yksilön seksuaalinen toimintakyky voi olla korkeampi, kun hän pystyy puhumaan kumppanille avoimesti seksuaalisuudestaan ja osallistamaan kumppaniaan seksuaaliseen toimintaan muiden mahdollisten kumppanien kanssa.

Naisilla mustasukkaisuuden säätely oli yhteydessä korkeampiin pistemääriin tyytyväisyydessä, muttei muissa osa-alueissa. Naiset, jotka pystyvät käsittelemään mustasukkaisuutta, voivat kokea seksuaalisen tyytyväisyyden ensisijaisessa suhteessaan korkeammaksi riippumatta ensisijaisen kumppanin ja yksilön välisestä toimintakyvystä. Lisäksi voi olla, että mustasukkaisuuden säätely on yhteydessä vain seksuaaliseen tyytyväisyyteen, koska seksuaalinen tyytyväisyys on enemmän subjektiivinen arvio omasta tilanteestaan, kun taas muut osa-alueet ovat fysiologisia.

Taipumus asettaa kumppanit tärkeysjärjestykseen eli hierarkian käyttö oli naisilla yhteydessä korkeampiin pistemääriin ensisijaisen kumppanin kanssa seksuaalisen halun, kiihottuneisuuden, kostuneisuuden, tyytyväisyyden ja kokonaispisteiden osalta. Ensisijaisena kumppanina pitäminen voi lisätä panostusta suhteen eteen tehtäviin asioihin, jotka puolestaan voivat edistää seksuaalista toimintakykyä kyseisen kumppanin kanssa. Lisäksi suhteen tyypillä voi olla vaikutusta hierarkian käyttöön sillä aiemman tutkimuksen mukaan polyamoriset, joilla on vähemmän taipumusta hierarkian käyttöön (Mogilski ym., 2026), kokevat vähemmän eroottisuutta ensisijaisessa suhteessaan (Balzarini ym. 2019; Larva ym., 2024). Monisuhteiset ovat raportoineet eri suhteiden täyttävän eri tarpeita (Mogilski ym., 2017). Monogaamiset, parinvaihtajat ja avoimessa suhteessa olevat ovat todennäköisemmin niitä, jotka kokevat saavansa seksuaaliset tarpeensa täytettyä juuri ensisijaisen kumppaninsa kanssa.

Miehillä mustasukkaisuuden säätely on yhteydessä korkeampiin pisteisiin ejakulaatioissa, tyytyväisyydessä ja kokonaispistemäärässä. Mustasukkaisuuden tunteiden käsitteleminen, kuten niistä avoin keskusteleminen ensisijaisen kumppanin kanssa on yhteydessä korkeampaan seksuaaliseen toimintakykyyn samaisen kumppanin kanssa miehillä. Tämä voi ilmetä siten, että

miehet, jotka osaavat käsitellä paremmin mustasukkaisuuttaan eivät välttämättä näe kumppaninsa halua toista kohtaan uhkana omalle suhteelleen (Hunter & Stockwell, 2022). Voi myös olla, että mustasukkaisuus olisikin erityisen haitallista miesten seksuaaliselle toimintakyvylle, sillä miehet kokevat enemmän seksuaalista mustasukkaisuutta kuin naiset (Guerrero ym., 2004), jonka takia mustasukkaisuuden säätely strategiana korostuu miesten keskuudessa.

Miehillä lastenhoito oli yhteydessä matalampiin pisteisiin seksuaalisessa tyytyväisyydessä ensisijaisen kumppanin kanssa. Tulos on ristiriidassa aiemman tutkimuksen kanssa. Monogaamisilla heteropareilla tehdyn tutkimuksen mukaan molempien vanhempien osallistuminen lastenhoitoon lisäsi seksuaalista tyytyväisyyttä kummallakin parisuhteen osapuolella (Carlson ym., 2016). Tutkimus on kuitenkin tehty lapsen biologisista vanhemmista. Äidin vanhemmuusstressin on havaittu olevan yhteydessä isän matalampaan seksuaaliseen tyytyväisyyteen (Leavitt ym., 2017). Tässä tutkimuksessa ei kuitenkaan eroteltu oliko tutkittavalla omia lapsia vai jakaako kumppanin lastenhoitovastuun. Kaikilla tutkittavilla ei myöskään ollut lapsia. Jos ensisijainen kumppani on myös lapsen biologinen vanhempi niin silloin voi olla, että kumppanin kokema stressi vanhemmuudesta heikentää miesten seksuaalista tyytyväisyyttä.

Ilmoitus viehätyksestä oli miehillä yhteydessä matalampiin kokonaispisteisiin. Toisin sanoen, miehet, joilla on taipumuksena kertoa ensisijaiselle kumppanilleen viehätyksestä suhteen ulkopuoliseen, saivat matalammat pisteet seksuaalisen toimintakyvyn kokonaispisteissä kyseisen kumppanin kanssa. Ilmoitus viehätyksestä saattaa aiheuttaa kumppanille mustasukkaisuutta ja luoda tunnetta, että suhteen vakaus on uhattu, joka heikentää yksilön ja kumppanin seksuaalista yhteyttä. Parisuhteen vakauden ja emotionaalisen läheisyyden on löydetty lisäävän miesten seksuaalista toimintakykyä (De Souza ym., 2025). Korkea seksuaalinen toimintakyky ensisijaisen kumppanin kanssa voikin vähentää viehätystä muihin, jolloin niistä ei ole puhuttavaa.

4.3 Kumppanien määrä ja monisuhteiden ylläpitostrategioiden yhdysvaikutus

Tämän tutkimuksen kolmannessa tutkimuskysymyksessä pyrittiin selvittämään, onko monisuhteiden ylläpitostrategiat välillisesti yhteydessä kumppanien määrään ja seksuaaliseen toimintakykyyn. Hypoteesina oli, että monisuhteiden ylläpitostrategiat moderoivat kumppanien määrän ja seksuaalisen toimintakyvyn välistä yhteyttä. Strategioista parin jaettu seksuaalisuus,

resurssien jako, mustasukkaisuuden säätely, kumppanien hierarkia, seksuaalisuusterveys ja avoimuus viehätystä selittivät joitakin kumppanien määrän ja seksuaalisen toimintakyvyn välisiä yhteyksiä naisilla ja miehillä.

Tutkimuksessa havaittiin muutamia eroja, kuinka monisuhteiden ylläpitostrategiat moderoivat miesten ja naisten seksuaalista toimintakykyä riippuen kumppanien määrästä. Parin jaettu seksuaalisuus selitti korkeampaa seksuaalista tyytyväisyyttä ensisijaisen kumppanin kanssa naisilla, joilla oli kolme tai useampia kumppaneita verrattuna naisiin, joilla oli vain yksi kumppani. Naiset, joilla on useita kumppaneita ja jakavat seksuaalisia kokemuksia ensisijaisen kumppanin kanssa, voivat vahvistaa ensisijaista suhdetta jakamalla näitä kokemuksia. Aiemmassa tutkimuksessa on havaittu, että eettisesti monisuhteissa olevat naiset raportoivat korkeampaa seksuaalista halua kumppania kohtaan kuin monogaamiset naiset (Veh ym., 2025). Tämä voi kyseisen tutkimukseen mukaan selittyä sillä, että seksikumppanien vaihtuminen useammin ja monipuolisemmin lisää seksuaalista aktiivisuutta.

Resurssien jako selitti naisilla matalampaa halua, kiihottuneisuutta ja yhteispistemäärää ensisijaisen kumppanin kanssa kolmen tai useamman kumppanin ryhmässä verrattuna yhden kumppanin ryhmään. Tämä voi selittyä esimerkiksi sillä, että resurssien jako monen suhteen välillä voi olla kuormittavaa ja siten vähentää seksuaalista toimintakykyä monen kumppanin kontekstissa ensisijaisen kumppanin kanssa. Tutkimuksessa on havaittu, että stressi, lasten lukumäärä ja lukuisat perheeseen liittyvät vastuut naisilla heikentävät naisten seksuaalista tyytyväisyyttä (Pious & Amaresha, 2023). Voikin olla, että sama mekanismi toimii useamman kumppanin tilanteessa; useamman suhteen ylläpito voi lisätä stressiä sekä vastuuta suhteista, jotka puolestaan heikentävät seksuaalista toimintakykyä.

Mustasukkaisuuden säätely selitti naisilla korkeampia pistemääriä ja avoimuus viehätystä selitti matalampia pistemääriä orgasmin osa-alueessa kahden kumppanin ryhmässä verrattuna yhden kumppanin ryhmään. Naiset kokevat enemmän intohimoista mustasukkaisuutta kuin miehet (Veh ym., 2025). Voikin olla, että mustasukkaisuus toimii kannustimena seksuaaliseen toimintaan, jolloin mustasukkaisuuden kokeminen ja käsittely ensisijaisen kumppanin kanssa, kun on useampi kumppani, voi lisätä seksuaalista toimintakykyä ensisijaisessa suhteessa. Kuitenkin omasta viehätystä kertominen suhteen ulkopuoliseen ensisijaiselle kumppanille voi heikentää orgasmikykyä. Tätä voisi selittää esimerkiksi se, että avoimuus viehätystä saattaa aiheuttaa konflikteja suhteeseen. Tutkimuksen mukaan konfliktit suhteessa voivat

heikentää seksuaalista toimintakykyä naisilla (Haning ym., 2007), jolloin avoimuus viehätystä voi heikentää orgasmikykyä.

Resurssien jako kumppanien välillä selitti miehillä korkeampia pistemääriä ensisijaisen kumppanin kanssa erektion osa-alueessa kahden kumppanin ryhmässä ja yhteispisteissä kolmen tai useamman kumppanin ryhmässä verrattuna yhden kumppanin ryhmään. Voikin olla, että miesten kokemaa kyvykkyyttä ylläpitää useampaa suhdetta harjoittamalla resurssien jakoa saattaa tukea miesten seksuaalista itseluottamusta useamman kumppanin kanssa, jolloin se heijastelee parempana seksuaalisena toimintakykynä. Tutkimuksessa on havaittu, että korkea annettu ja koettu panostus suhteeseen on yhteydessä korkeampaan seksuaaliseen tyytyväisyyteen (Wehrli ym., 2025)

Kumppanien hierarkia selitti miehillä korkeampia pistemääriä tyytyväisyydessä ensisijaisen kumppanin kanssa kahden kumppanin ryhmässä verrattuna yhden kumppanin ryhmään. Taipumus asettaa kumppanit tärkeysjärjestykseen on siis miehillä yhteydessä parempaan seksuaaliseen tyytyväisyyteen ensisijaisen kumppanin kanssa, kun kumppaneita on kaksi. Suhteiden ylläpidon kannalta voikin olla siis tärkeää, että ensisijaiselle kumppanille annetaan enemmän huomiota ja resursseja, mikä osaltaan saattaa tukea suhdetta ja seksuaalista tyytyväisyyttä. Korkea panostuksen suhteeseen onkin havaittu lisäävään seksuaalista toimintakykyä (Wehrli ym., 2025).

Miehillä seksuaaliterveydestä huolehtiminen selitti korkeimpia yhteispistemääriä ensisijaisen kumppanin kanssa kahden kumppanin ryhmässä. Seksuaaliterveydestä huolehtimiseen kuuluu raskauden ja seksitautien ehkäisy sekä niistä keskusteleminen kumppanien kanssa. Seksuaaliterveydestä puhuminen ja huolehtiminen ensisijaisen kumppanin kanssa saattaa lisätä luottamusta ja avoimuutta suhteeseen, kun kumppaneita on enemmän ja siten heijastella parempaa seksuaalista toimintakykyä miehillä.

Monisuhteiden ylläpitostrategioista avoimuus viehätystä suhteen ulkopuoliseen selitti matalampia seksuaalisen toimintakyvyn yhteispistemääriä miehillä ensisijaisen kumppanin kanssa kahden kumppanin ryhmässä verrattuna yhden kumppanin ryhmään. Lisäksi parin jaettu seksuaalisuus oli yhteydessä matalampiin pisteisiin yhteispistemäärässä kahden kumppanin ryhmässä. Voikin olla, että kahden kumppanin tilanteessa avoimuus viehätystä ja jaettu seksuaalisuus voivat lisätä suhteeseen kuormittavuutta ja mustasukkaisuutta, sekä hajauttaa

emotionaalista investointia, mikä saattaa heikentää seksuaalista toimintakykyä miehillä. Miesten on raportoitu kokevan enemmän seksuaalista mustasukkaisuutta (Guerrero ym., 2004), joka voisi mahdollisesti heikentää seksuaalista toimintakykyä.

Joissakin kumppanien määrään vertailuissa havaitut tilastollisesti merkitsevät erot saattavat selittyä ryhmien välisillä kokoeroilla. Kolme tai useamman kumppanin ryhmä saattoi myös olla heterogeenisempi kuin kahden kumppanin ryhmä sillä se sisälsi vaihtelevan määrän kumppaneita (3–10). Tulokset viittaavat myös siihen, ettei kumppanien määrän ja seksuaalisen toimintakyvyn välinen yhteys välttämättä ole lineaarinen.

4.4 Tutkimuksen arviointi ja jatkotutkimusehdotukset

Tässä tutkimuksessa tutkittiin ensimmäisen kerran kumppanien määrän ja monisuhteiden ylläpitostrategioiden yhteyttä naisten ja miesten seksuaalisen toimintakyvyn eri osa-alueisiin. Aiemmissa tutkimuksissa on tutkittu seksuaalista tyytyväisyyttä tai parisuhdetyytyväisyyttä monisuhteissa muttei seksuaalista toimintakykyä kokonaisuudessaan. Tutkimus aiheesta on puutteellista varsinkin miehillä. Tutkimukseen liittyy vahvuuksia sekä rajoitteita, jotka täytyy huomioida tuloksia tarkastellessa. On tärkeää saada tietoa monisuhteisten seksuaalisesta toimintakyvystä, sillä seksuaalisuus on tärkeä osa ihmisen hyvinvointia (Diamond & Huebner, 2012). Lisäksi on tärkeä lisätä monisuhteisten tutkimusta, sillä monisuhteiset kohtaavat monia ennakkoluuloja, jotka ovat yhteydessä heikompaan suhteen laatuun (Rodrigues, 2024).

Tutkimuksella on joitain rajoitteita. Tutkimukseen valikoituneet kerättiin lumipallo-otannalla internetissä ja Suomessa vastaavan tutkijan verkostoissa. Tällä tavalla kysely tavoitti useamman eettisesti monisuhteessa olevan. Kuitenkin aineistossa voi olla vastausvinoumaa siten, että jo valmiiksi suhteisiinsa tyytyväiset vastasivat kyselyn loppuun. Tutkimuksessa käytettiin vain Suomessa kerättyä aineistoa, joten tulokset eivät ole välttämättä yleistettäviä kansainvälisesti. Tulevaisuudessa voisikin hyödyntää muistakin maista kerättyä aineistoa, joka parantaa yleistettävyyttä. Tutkimuksen asetelmassa ei ollut määritelty oliko osallistujan raportoimat kumppanit romanttisia, seksuaalisia vai molempia. Eri kumppanien on havaittu täyttävän intiimisuhteen eri tarpeita (Mogilski ym., 2017; Vilkin & Sprott, 2021), joten jatkotutkimuksissa voisi erotella seksuaaliset, romanttiset sekä molemmat kumppanit.

Tutkimukseen vastanneita osallistujia karsittiin, sillä kaikki osallistujat eivät olleet täyttäneet monisuhteisuuden ylläpitostrategioita mittaavaa MRMS, naisten seksuaalista toimintakykyä

mittaavaa FSFI tai miesten seksuaalista toimintakykyä mittaavaa MSHQ kokonaan. Varsinkin otoksesta puuttuvat ne naiset, joilla ei ollut seksuaalista toimintaa ensisijaisen kumppanin kanssa kuluneen neljän viikon aikana ($N = 44$). Otoksiko oli siis alkuperäistä aineistoa pienempi. Kyselytutkimus oli pitkä ja sisälsi erittäin monia kysymyksiä, jonka täyttämiseen menee aikaa. Kyselyn pituus saattoi pudottaa osallistujia eivätkä kaikki vastanneet kaikkiin kysymyksiin.

Tässä tutkimuksessa tutkittiin naisia ja miehiä erikseen eikä sukupuoli ollut taustamuuttujana. Naisten ja miesten tulokset eivät ole siis vertailukelpoisia keskenään sillä seksuaalista toimintakykyä oli tutkittu eri mittareilla. Miesten mittari mittaa vähemmän seksuaalisen toimintakyvyn osa-alueita kuin naisten eikä ota huomioon esimerkiksi seksuaalista halua. Tulevaisuudessa voisikin hyödyntää vertailukelpoisia mittareita tai ainakin lisätä seksuaalinen halu osa-alueeksi.

SPSS:llä tehtynä regressiomalli rajoitti selitettävien muuttujien määrää ja jokaisesta seksuaalisen toimintakyvyn osa-alueesta tehtiin oma mallinsa. Lopullisissa tuloksissa malleja oli useita (4×11), joissa kaikissa taustamuuttujana oli ikä. Mallit selittivät riippuvia muuttujia paremmin kuin tyhjä malli, mutta mallien selitysasteet jäivät suhteellisen pieniksi varsinkin miesten osalta. Miesten mittarin reliabiliteetti oli kohtalainen, mikä saattaa osaltaan vaikuttaa tuloksiin. MSHQ ei siis ole välttämättä paras ilmiön mittaamiseen. Tämä myös osaltaan osoittaa, että seksuaalinen toimintakyky onkin laaja ja monimutkainen ilmiö eikä sen selittämiseen riitä pelkästään yksittäiset muuttujat.

Tuloksia tarkasteltaessa on huomioitava, että osa havaituista yhteyksistä ilmeni yksittäisillä seksuaalisen toimintakyvyn osa-alueilla, kun taas osa näkyi ainoastaan kokonaispistemäärissä. Osa-alueiden yksittäiset vaikutukset viittaavat ennustajien spesifisiin vaikutusmekanismeihin, kun taas kokonaispistemäärissä havaitut yhteydet voivat heijastaa useiden pienempien vaikutusten kertymistä. Se, mitkä vaikutukset nousivat tilastollisesti merkitseviksi, saattoi lisäksi riippua ennustajien vaikutusreittien laajuudesta, mittareiden luotettavuudesta sekä tutkimuksen tilastollisesta voimasta, mikä tulee huomioida tuloksia tulkittaessa. Tämä tukee käsitystä siitä, että seksuaalinen toimintakyky on moniulotteinen ja monimutkainen ilmiö, jonka selittämiseen yksittäiset muuttujat eivät yksin riitä.

Tutkimuksen aihe oli laaja ja riippuvia sekä riippumattomia muuttujia oli useampia. Aiempaa laajaa tutkimusta aiheesta ei ole tehty ja siksi onkin tärkeää tehdä laaja katsaus ilmiöstä. Tulevissa tutkimuksissa voisi keskittyä kapeampiin osa-alueisiin ja hyödyntää tutkimuksessa löydettyjä merkitseviä strategioita syvällisemmin.

4.5 Johtopäätökset

Tutkimuksen tarkoituksena oli selvittää, ovatko kumppanien määrä, monisuhteiden ylläpitostrategiat ja seksuaalinen toimintakyky yhteydessä toisiinsa. Tutkimuksessa havaittiin, että kumppanien määrällä oli muutama merkitsevä yhteys seksuaaliseen toimintakykyyn ensisijaisen kumppanin kanssa. Monisuhteiden ylläpitostrategioista parin jaettu seksuaalisuus, kumppanien hierarkia ja myötäilo olivat yhteydessä naisten seksuaaliseen toimintakykyyn ja mustasukkaisuus, lastenhoito ja avoimuus viehätystä olivat yhteydessä miesten seksuaaliseen toimintakykyyn ensisijaisen kumppanin kanssa. Kumppanien määrän ja monisuhteiden yhdysvaikutuksesta seksuaaliseen toimintakykyyn ensisijaisen kumppanin kanssa oli ristiriitaisia tuloksia, kun verrattiin kahden ja kolmen tai useamman kumppanin ryhmää yhden kumppanin ryhmään. Hypoteesissa oletettiin lineaarinen yhteys, jossa kumppanien määrän kasvu lisäisi suhteiden monimutkaisuutta ja edellyttäisi monisuhteiden ylläpitostrategioiden laajempaa käyttöä seksuaalisen toimintakyvyn tukemiseksi. Tulokset eivät kuitenkaan tukeneet tätä oletusta yksiselitteisesti, sillä vaikutukset erosivat tilanteissa, joissa vertailtiin yhden ja kahden kumppanin ryhmiä sekä yhden ja kolmen tai useamman kumppanin ryhmiä. Tämä viittaa siihen, että alkuperäinen oletus oli liian lineaarinen kuvaamaan ilmiön epälineaarista sosiaalista todellisuutta. Havaittu epälineaarinen yhteys viittaa siihen, ettei seksuaalinen toimintakyky määräydy yksinomaan kumppanien lukumäärän perusteella. Sen sijaan monisuhteiden ominaisuudet, kuten suhdejärjestelyjen muoto saattavat olla keskeisiä monisuhteiden ylläpitostrategioiden ja seksuaalisen toimintakyvyn välisen yhteyden kannalta. Tutkimusta monisuhteisuudesta tulisi jatkaa tulevaisuudessa, koska intiimisuhteilla on merkittävä vaikutus yksilön hyvinvointiin.

Lähteet

APA Dictionary of Psychology. (ei pvm.). Noudettu 5. maaliskuuta 2025, osoitteesta

<https://dictionary.apa.org/>

Arter, J., & Bunge, S. S. (2024). Perceived impacts of partners' other relationships on oneself in consensual nonmonogamy. *Archives of Sexual Behavior*, 53(4), 1415–1429.

<https://doi.org/10.1007/s10508-024-02823-7>

Bagherinia, M., Dolatian, M., Mahmoodi, Z., Ozgoli, G., & Alavi Majd, H. (2024). Predictors of social intermediate factors associated with sexual quality of life of women: Systematic review and meta-analysis. *BMC Women's Health*, 24(1), 64. <https://doi.org/10.1186/s12905-024-02899-2>

Balzarini, R. N., Dharma, C., Muise, A., & Kohut, T. (2019). Eroticism versus nurturance: How eroticism and nurturance differs in polyamorous and monogamous relationships. *Social Psychology*, 50(3), 185–200. <https://doi.org/10.1027/1864-9335/a000378>

Buczel, K. A., Szyszka, P. D., & Mara, I. (2024). Exploring compersion: A study on Polish consensually non-monogamous individuals and adaptation of the COMPERSe questionnaire. *Archives of Sexual Behavior*, 53(8), 3285–3307. <https://doi.org/10.1007/s10508-024-02930-5>

Carlson, D. L., Hanson, S., & Fitzroy, A. (2016). The division of child care, sexual intimacy, and relationship quality in couples. *Gender and Society*, 30(3), 442–466.

Chedraui, P., Pérez-López, F. R., Mezones-Holguin, E., San Miguel, G., & Avila, C. (2011). Assessing predictors of sexual function in mid-aged sexually active women. *Maturitas*, 68(4), 387–390. <https://doi.org/10.1016/j.maturitas.2010.12.004>

Conley, T. D., Matsick, J. L., Moors, A. C., & Ziegler, A. (2017). Investigation of consensually nonmonogamous relationships: Theories, methods, and new directions. *Perspectives on Psychological Science*, 12(2), 205–232. <https://doi.org/10.1177/1745691616667925>

Conley, T. D., Moors, A. C., Ziegler, A., & Karathanasis, C. (2012). Unfaithful individuals are less likely to practice safer sex than openly nonmonogamous individuals. *The Journal of Sexual Medicine*, 9(6), 1559–1565. <https://doi.org/10.1111/j.1743-6109.2012.02712.x>

- Conley, T. D., Piemonte, J. L., Guskova, S., & Rubin, J. D. (2018). Sexual satisfaction among individuals in monogamous and consensually non-monogamous relationships. *Journal of Social and Personal Relationships*, 35(4), 509–531.
<https://doi.org/10.1177/0265407517743078>
- Conley, T., & Piemonte, J. (2021). Are there “better” and “worse” ways to be consensually non-monogamous (CNM)?: CNM types and CNM-specific predictors of dyadic adjustment. *Archives of Sexual Behavior*, 50. <https://doi.org/10.1007/s10508-021-02027-3>
- De Souza, M. L. R. S., Silva, A. J., Valentova, J. V., & Silva Júnior, M. D. (2025). Relationship status rather than sociosexuality or sexual orientation predicts male sexual functioning. *Archives of Sexual Behavior*, 54(1), 365–376. <https://doi.org/10.1007/s10508-024-03006-0>
- Diamond, L. M., & Huebner, D. M. (2012). Is good sex good for you? Rethinking sexuality and health. *Social and Personality Psychology Compass*, 6(1), 54–69.
<https://doi.org/10.1111/j.1751-9004.2011.00408.x>
- Fielder, R. (2013). Sexual functioning. Teoksessa M. D. Gellman & J. R. Turner (Toim.), *Encyclopedia of Behavioral Medicine* (ss. 1774–1777). Springer New York.
https://doi.org/10.1007/978-1-4419-1005-9_668
- Garner, C., Person, M., Goddard, C., Patridge, A., & Bixby, T. (2019). Satisfaction in consensual nonmonogamy. *The Family Journal*, 27(2), 115–121.
<https://doi.org/10.1177/1066480719833411>
- Giraldi, A., Kristensen, E., & Sand, M. (2015). Endorsement of models describing sexual response of men and women with a sexual partner: An online survey in a population sample of Danish adults ages 20–65 years. *The Journal of Sexual Medicine*, 12(1), 116–128.
<https://doi.org/10.1111/jsm.12720>
- Guerrero, L. K., Spitzberg, B. H., & Yoshimura, S. M. (2004). Sexual and emotional jealousy. In J. H. Harvey, A. Wenzel, & S. Sprecher (Eds.), *The handbook of sexuality in close relationships* (pp. 311–345). Lawrence Erlbaum Associates Publishers.
- Gunst, A., Ventus, D., Kärnä, A., Salo, P., & Jern, P. (2017). Female sexual function varies over time and is dependent on partner-specific factors: A population-based longitudinal analysis of six

- sexual function domains. *Psychological Medicine*, 47(2), 341–352.
<https://doi.org/10.1017/S0033291716002488>
- Gupta, S., Tarantino, M., & Sanner, C. (2024). A scoping review of research on polyamory and consensual non-monogamy: Implications for a more inclusive family science. *Journal of Family Theory & Review*, 16(2), 151–190. <https://doi.org/10.1111/jftr.12546>
- Haning, R. V., O’Keefe, S. L., Randall, E. J., Kommor, M. J., Baker, E., & Wilson, R. (2007). Intimacy, orgasm likelihood, and conflict predict sexual satisfaction in heterosexual male and female respondents. *Journal of Sex & Marital Therapy*, 33(2), 93–113.
<https://doi.org/10.1080/00926230601098449>
- Hunter, G., & Stockwell, A. (2022). Toward a behavior-analytic understanding of jealousy and compersion in romantic and sexual relationships. *European Journal of Behavior Analysis*, 23(1), 78–108. <https://doi.org/10.1080/15021149.2021.1981751>
- Jiann, B., Su, C., Yu, C., Wu, T. T., & Huang, J. (2009). Risk factors for individual domains of female sexual function. *The Journal of Sexual Medicine*, 6(12), 3364–3375.
<https://doi.org/10.1111/j.1743-6109.2009.01494.x>
- Jing, L., Zhang, C., Jin, F., & Wang, A. (2018). Development of a quality of sexual life questionnaire for breast cancer survivors in mainland China. *Medical Science Monitor*, 24, 4101–4112.
<https://doi.org/10.12659/MSM.906666>
- Kandeel, F. R., Koussa, V. K. T., & Swerdloff, R. S. (2001). Male sexual function and its disorders: Physiology, pathophysiology, clinical investigation, and treatment. *Endocrine Reviews*, 22(3), 342–388. <https://doi.org/10.1210/edrv.22.3.0430>
- Kaplan, H. S. (2013). *New Sex Therapy* (0 p.). Routledge. <https://doi.org/10.4324/9780203727317>
- Kelberga, A. (Kelberg), & Martinsone, B. (2021). Differences in motivation to engage in sexual activity between people in monogamous and non-monogamous committed relationships. *Frontiers in Psychology*, 12. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2021.753460>
- Kelberga (Kelberg), A., & Martinsone, B. (2022). Motivation of non-monogamous adults to engage in sex with their different partners. *Frontiers in Psychology*, 13.
<https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.961949>

- Klusmann, D. (2002). Sexual motivation and the duration of partnership. *Archives of Sexual Behavior*, 31(3), 275–287. <https://doi.org/10.1023/A:1015205020769>
- Kontula, O. (2021). *Samanaikaiset seksuaalisuhteet*. Väestöliitto.fi.
<https://www.vaestoliitto.fi/artikkelit/samanaikaiset-seksuaalisuhteet/>
- Koskimäki, J., Shiri, R., Tammela, T., Häkkinen, J., Hakama, M., & Auvinen, A. (2008). Regular intercourse protects against erectile dysfunction: Tampere aging male urologic study. *The American Journal of Medicine*, 121(7), 592–596.
<https://doi.org/10.1016/j.amjmed.2008.02.042>
- Larva, M. A., Mogilski, J. K., & Blumenstock, S. M. (2024). Nurturance, eroticism, and relationship satisfaction among people in monogamous and consensually non-monogamous relationships. *The Journal of Sex Research*, 1–13. <https://doi.org/10.1080/00224499.2024.2435619>
- Larva, M. A., Mogilski, J. K., Larose, M.-P., Jern, P., Gunst, A., Sabina, N., Rodrigues, D., & Rantala, M. (vertaisarvioinnissa). Sexual health in monogamous and non-monogamous relationships: Results from convenience and population-based samples.
- Leavitt, C. E., McDaniel, B. T., Maas, M. K., & Feinberg, M. E. (2017). Parenting stress and sexual satisfaction among first-time parents: A dyadic approach. *Sex Roles*, 76(5), 346–355.
<https://doi.org/10.1007/s11199-016-0623-0>
- Lehmiller, J. J. (2015). A comparison of sexual health history and practices among monogamous and consensually nonmonogamous sexual partners. *The Journal of Sexual Medicine*, 12(10), 2022–2028. <https://doi.org/10.1111/jsm.12987>
- Levine, E. C., Herbenick, D., Martinez, O., Fu, T.-C., & Dodge, B. (2018). Open relationships, nonconsensual nonmonogamy, and monogamy among U.S. adults: Findings from the 2012 national survey of sexual health and behavior. *Archives of Sexual Behavior*, 47(5), 1439–1450.
<https://doi.org/10.1007/s10508-018-1178-7>
- Mallory, A. B. (2022). Dimensions of couples' sexual communication, relationship satisfaction, and sexual satisfaction: A meta-analysis. *Journal of Family Psychology: JFP: Journal of the Division of Family Psychology of the American Psychological Association*, 36(3), 358–371.
<https://doi.org/10.1037/fam0000946>

- McCool-Myers, M., Theurich, M., Zuelke, A., Knuettel, H., & Apfelbacher, C. (2018). Predictors of female sexual dysfunction: A systematic review and qualitative analysis through gender inequality paradigms. *BMC Women's Health*, 18(1), 108. <https://doi.org/10.1186/s12905-018-0602-4>
- Meston, C. M., Freihart, B. K., Handy, A. B., Kilimnik, C. D., & Rosen, R. C. (2020). Scoring and interpretation of the FSFI: What can be learned from 20 years of use? *The Journal of Sexual Medicine*, 17(1), 17–25. <https://doi.org/10.1016/j.jsxm.2019.10.007>
- Mitchell, V. E., Mogilski, J. K., Donaldson, S. H., Nicolas, S. C. A., & Welling, L. L. M. (2020). Sexual motivation and satisfaction among consensually non-monogamous and monogamous individuals. *The Journal of Sexual Medicine*, 17(6), 1072–1085. <https://doi.org/10.1016/j.jsxm.2020.02.018>
- Mogilski, J. K., Memering, S. L., Welling, L. L. M., & Shackelford, T. K. (2017). Monogamy versus consensual non-monogamy: Alternative approaches to pursuing a strategically pluralistic mating strategy. *Archives of Sexual Behavior*, 46(2), 407–417. <https://doi.org/10.1007/s10508-015-0658-2>
- Mogilski, J. K., Reeve, S. D., Nicolas, S. C. A., Donaldson, S. H., Mitchell, V. E., & Welling, L. L. M. (2019). Jealousy, consent, and compersion within monogamous and consensually non-monogamous romantic relationships. *Archives of Sexual Behavior*, 48(6), 1811–1828. <https://doi.org/10.1007/s10508-018-1286-4>
- Mogilski, J. K., Rodrigues, D. L., Lehmler, J. J., & Balzarini, R. N. (2023). Maintaining multipartner relationships: Evolution, sexual ethics, and consensual nonmonogamy. Teoksessa J. K. Mogilski & T. K. Shackelford (Toim.), *The Oxford Handbook of Evolutionary Psychology and Romantic Relationships* (1. p., ss. 461–486). Oxford University Press. <https://doi.org/10.1093/oxfordhb/9780197524718.013.17>
- Mogilski, J. K., Miller, G. F., Jonason, P. K., Grunt-Mejer, K., Varella Valentova, J., Balzarini, R., Rodrigues, D. L., Sheff, E., Al-Shawaf, L., Csajbók, Z., Thomas, A. G., David-Barrett, T., Giosan, C., Kruger, D. J., Ley, D. J., Lehmler, J. J., Schechinger, H. A., Moors, A. C., Ciaffoni, S., ... Larva, M. A. (2026). How do people maintain consensual non-monogamy?

- An international development and validation of the Multiple Relationships Maintenance Scale. *Archives of Sexual Behavior*. <https://doi.org/10.1007/s10508-025-03334-9>
- Moors, A. C., Ramos, A., & Schechinger, H. (2021). Bridging the science communication gap: The development of a fact sheet for clinicians and researchers about consensually non-monogamous relationships. *Psychology of Sexual Orientation and Gender Diversity*. Advance online publication. <https://doi.org/10.1037/sgd0000487>
- Moors, A. C., Schechinger, H. A., Balzarini, R., & Flicker, S. (2021). Internalized consensual non-monogamy negativity and relationship quality among people engaged in polyamory, swinging, and open relationships. *Archives of Sexual Behavior*, 50(4), 1389–1400. <https://doi.org/10.1007/s10508-020-01885-7>
- Muise, A., Laughton, A. K., Moors, A., & Impett, E. A. (2019). Sexual need fulfillment and satisfaction in consensually nonmonogamous relationships. *Journal of Social and Personal Relationships*, 36(7), 1917–1938. <https://doi.org/10.1177/0265407518774638>
- Nazarpour, S., Simbar, M., & Tehrani, F. R. (2016). Factors affecting sexual function in menopause: A review article. *Taiwanese Journal of Obstetrics and Gynecology*, 55(4), 480–487. <https://doi.org/10.1016/j.tjog.2016.06.001>
- Nimbi, F. M., Tripodi, F., Rossi, R., Navarro-Cremades, F., & Simonelli, C. (2020). Male sexual desire: An overview of biological, psychological, sexual, relational, and cultural factors influencing desire. *Sexual Medicine Reviews*, 8(1), 59–91. <https://doi.org/10.1016/j.sxmr.2018.12.002>
- Parsons, J. T., Starks, T. J., Gamarel, K. E., & Grov, C. (2012). Non-monogamy and sexual relationship quality among same-sex male couples. *Journal of Family Psychology: JFP: Journal of the Division of Family Psychology of the American Psychological Association (Division 43)*, 26(5), 669–677. <https://doi.org/10.1037/a0029561>
- Peters, S. D., Maner, J. K., & Meltzer, A. L. (2024). Sexual desire is not partner-specific. *Human Nature*. <https://doi.org/10.1007/s12110-024-09478-2>

- Pious, A. A., & Amaresha, A. C. (2023). Exploring factors of sexual function and sexual satisfaction among nonworking women: A qualitative study. *Journal of Psychosexual Health*, 5(4), 208–215. <https://doi.org/10.1177/26318318231221932>
- Przydacz, M., Chlosta, M., Chrobak, A. A., Rajwa, P., Dudek, P., Wiatr, T., Gronostaj, K., Czech, A. K., Miszczyk, M., Skalski, M., Dudek, D., & Chlosta, P. (2024). Sexual activity in a large representative cohort of Polish men: Frequency, number of partners, correlates, and quality of life. *PLOS ONE*, 19(1), e0296449. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0296449>
- Rehman, U. S., Rellini, A. H., & Fallis, E. (2011). The importance of sexual self-disclosure to sexual satisfaction and functioning in committed relationships. *The Journal of Sexual Medicine*, 8(11), 3108–3115. <https://doi.org/10.1111/j.1743-6109.2011.02439.x>
- Rodrigues, D. L. (2024). A narrative review of the dichotomy between the social views of non-monogamy and the experiences of consensual non-monogamous people. *Archives of Sexual Behavior*, 53(3), 931–940. <https://doi.org/10.1007/s10508-023-02786-1>
- Rodrigues, D. L., Aybar Camposano, G. A., & Lopes, D. (2022). Stigmatization of consensual non-monogamous partners: Perceived endorsement of conservation or openness to change values vary according to personal attitudes. *Archives of Sexual Behavior*, 51(8), 3931–3946. <https://doi.org/10.1007/s10508-022-02368-7>
- Rosen, R., Brown, C., Heiman, J., Leiblum, S., Meston, C., Shabsigh, R., Ferguson, D., & D’Agostino, R. (2000). The Female Sexual Function Index (FSFI): A multidimensional self-report instrument for the assessment of female sexual function. *Journal of Sex & Marital Therapy*, 26(2), 191–208. <https://doi.org/10.1080/009262300278597>
- Rosen, R. C., Catania, J., Pollack, L., Althof, S., O’Leary, M., & Seftel, A. D. (2004). Male Sexual Health Questionnaire (MSHQ): Scale development and psychometric validation. *Urology*, 64(4), 777–782. <https://doi.org/10.1016/j.urology.2004.04.056>
- Scoats, R., & Campbell, C. (2022). What do we know about consensual non-monogamy? *Current Opinion in Psychology*, 48, 101468. <https://doi.org/10.1016/j.copsyc.2022.101468>

- Sheff, E., & Tesene, M. M. (2015). Consensual non-monogamies in industrialized nations. Teoksessa J. DeLamater & R. F. Plante (Toim.), *Handbook of the Sociology of Sexualities* (ss. 223–241). Springer International Publishing. https://doi.org/10.1007/978-3-319-17341-2_13
- Sorsa T., Kuokkanen S., Lehtonen N. & Berg V. (2024). *Tahdotko? Suomalaisten parisuhteet, sinkkuus ja seksielämä*. Väestöliitto.fi. <https://www.vaestoliitto.fi/verkkojulkaisut/tahdotko-suomalaisten-parisuhteet-sinkkuus-ja-seksielama/>
- Veh, R., García, P. F., & García-Vega, E. (2025). Relationship satisfaction, sexual Desire, jealousy, and conflict resolution in monogamous and consensually non-monogamous romantic relationships. *Sexes*, 6(2), 19. <https://doi.org/10.3390/sexes6020019>
- Vilkin, E., & Sprott, R. (2021). Consensual non-monogamy among kink-identified adults: Characteristics, relationship experiences, and unique motivations for polyamory and open relationships. *Archives of Sexual Behavior*, 50(4), 1521–1536. <https://doi.org/10.1007/s10508-021-02004-w>
- Wallwiener, S., Strohmaier, J., Wallwiener, L.-M., Schönfisch, B., Zipfel, S., Brucker, S. Y., Rietschel, M., & Wallwiener, C. W. (2016). Sexual function is correlated with body image and partnership quality in female university students. *The Journal of Sexual Medicine*, 13(10), 1530–1538. <https://doi.org/10.1016/j.jsxm.2016.07.020>
- Wehrli, F. S. V., Landolt, S. A., Weitkamp, K., & Bodenmann, G. (2025). The role of equity in partner contributions to sexual self-esteem for sexual health in romantic couples. *Journal of Social and Personal Relationships*, 42(10), 2849–2878. <https://doi.org/10.1177/02654075251351172>
- Witting, K., Santtila, P., Varjonen, M., Jern, P., Johansson, A., Von Der Pahlen, B., & Sandnabba, K. (2008). Female sexual dysfunction, sexual distress, and compatibility with partner. *The Journal of Sexual Medicine*, 5(11), 2587–2599. <https://doi.org/10.1111/j.1743-6109.2008.00984.x>
- Wood, J., Desmarais, S., Burleigh, T., & Milhausen, R. (2018). Reasons for sex and relational outcomes in consensually nonmonogamous and monogamous relationships: A self-determination theory approach. *Journal of Social and Personal Relationships*, 35(4), 632–654. <https://doi.org/10.1177/0265407517743082>

Wosick-Correa, K. (2010). Agreements, rules and agentic fidelity in polyamorous relationships.

Psychology & Sexuality, 1(1), 44–61. <https://doi.org/10.1080/19419891003634471>

Liitteet

Liite 1. Multiple Relationships Maintenance Scale - Partner (MRMS-partner)

Seuraavassa esitetään joukko väittämiä. Arvioi, kuinka hyvin mikäkin väittämä kuvaa suhdettasi kumppanin [partnernames_1] kanssa yleisesti.

(1 = Ei kuvaa suhdettamme lainkaan; 7 = Kuvaa suhdettamme äärimmäisen hyvin).

1. Suhteen alussa keskustelin kumppanin [partnernames_1] kanssa siitä, saammeko olla seksuaalisessa tai romanttisessa kanssakäymisessä muiden kanssa.
2. Koko suhteemme ajan olen keskustellut kumppanin [partnernames_1] kanssa siitä, saammeko olla seksuaalisessa tai romanttisessa kanssakäymisessä muiden kanssa.
3. Vältän keskustelua kumppanin [partnernames_1] kanssa suhteemme eksklusiivisuudesta (eli saammeko hän ja minä rakastua muihin tai harrastaa seksiä muiden kanssa). (reverse-coded)
4. Keskustelen kumppanin [partnernames_1] kanssa viehtymyksestäni muihin ihmisiin.
5. Kerron kumppanille [partnernames_1] intiimistä tai flirttailevasta kanssakäymisestäni muiden kanssa.
6. Kun minulla on emotionaalisesti läheinen tai seksuaalisesti intiimi kokemus jonkun muun kanssa, minulla on tapana vähätellä sitä tai salata se kumppanilta [partnernames_1]. (reverse-coded)
7. Nauttisin siitä, jos [partnernames_1] harrastaisi seksiä muiden kanssa.
8. Nauttisin siitä, jos [partnernames_1] olisi romanttisesti läheinen jonkun muun kanssa.
9. Ajatus siitä, että [partnernames_1] harrastaisi seksiä jonkun muun kanssa, kiihottaa minua.
10. [partnernames_1] ja minä kerromme tuntemastamme mustasukkaisuudesta toisillemme ja keskustelemme siitä.
11. [partnernames_1] ja minä keskustelemme avoimesti mustasukkaisuudesta.
12. [partnernames_1] ja minä emme oikein osaa puhua mustasukkaisuudesta. (reverse-coded)
13. Minulla on tapana asettaa [partnernames_1] romanttisesti tai seksuaalisesti etusijalle elämässäni.
14. Annan kumppanin [partnernames_1] vaikuttaa muita enemmän elämäni tärkeisiin päätöksiin.
15. Vältän kumppanin [partnernames_1] kohtelua romanttisesti tai seksuaalisesti muita parempana. (reverse-coded)
16. Käytän kumppanin [partnernames_1] kanssa ehkäisyvälineitä (esim. kondomia, hormonaalista ehkäisyä), jotta vältetään ei-toivotut seuraukset (esim. suunnittelematon raskaus, sukupuoliteitse tarttuva infektio).
17. Kävisin seksitautitesteissä, jos olisi olemassa mahdollisuus, että olen saanut sukupuoliteitse tarttuvan infektion kumppanilta [partnernames_1].

18. Suostuisin harrastamaan suojaamatonta seksiä kumppanin [partnernames_1] kanssa, vaikken olisi täysin varma siitä, ettei hänellä ole sukupuoliteitse tarttuvia infektioita tai vaikka seurauksena saattaisi olla ei-toivottu raskaus. [reverse-coded]
19. Haluaisin, että [partnernames_1] osallistuisi seksuaalisiin kanssakäymisiini muiden kanssa.
20. Kerron seksuaalisista fantasioistani kumppanille [partnernames_1].
21. [partnernames_1] on mukana seksuaalisissa fantasioissani muista ihmisistä.
22. Olisin halukas auttamaan kumppania [partnernames_1] hoitamaan lapsiaan.
23. Pystyisin kohtelemaan kumppanin [partnernames_1] lapsia kuin omiani.
24. Olisin halukas jakamaan aikani ja varallisuuteni (esim. raha, asuintila) kumppanin [partnernames_1] lasten kanssa.
25. Minulla ei ole tapana puhua kumppanista [partnernames_1] sellaisten ihmisten seurassa, joita pidän puoleensavetävinä.
26. Minulla on tapana salata romanttinen tai seksuaalinen suhteeni kumppaniin [partnernames_1] muilta ihmisiltä.
27. Keskustelen suhteestani kumppaniin [partnernames_1] avoimesti muiden ihmisten kanssa. (reverse-coded)
28. Mietin, kuinka tyytyväinen [partnernames_1] on siihen, kuinka paljon panostan häneen ja huomioon häntä.
29. Kiinnitän huomiota siihen, kuinka oikeudenmukaisesti jaan varallisuuteni (esim. raha, ruoka, asunto) kumppanin [partnernames_1] kanssa.
30. Mietin usein sitä, kuinka paljon aikaa vietän [partnernames_1]:n kanssa.